

Mitä kirkko on?

On käsittämätöntä, että jotkut ihmiset voivat ajatella, että voi olla kristitty kuulumatta kirkkoon. Sillä

- KIRKKO ON KOTI, jossa kristityt ovat syntyneet kasteen kautta Jumalan lapsiksi ja hänen perheensä jäseniksi.
- KIRKKO ON KOULU, jossa kristityt oppivat elämään uskonelämää vanhemmiltaan, opettajiltaan ja Raamatusta.
- KIRKKO ON SAIRAALA, jossa kristittyjä hoidetaan heidän kärsimyksissään ja parannetaan heidän synneistään.

Mutta kirkko on paljon muuta kuin koti, koulu tai sairaala. Niinkuin Kristus opetti ja paransi ihmisenä ollessaan, tekee hän sitä ylösnoustuaan Pyhän Hengen kautta kirkossa, joka on hänen ruumiinsa. Niinkuin ei ruumiin jäsenet elä ruumiin ulkopuolella, ei kristittyjä voi olla kirkon ulkopuolella. Joka eroaa tästä yhteydestä, kuolee kuin pudonnut kuiva oksa.

PORIN DIAKONISSAT

Aili Mäkelä, Malminkatu 7, puh. 12 702.

Taimi Eskola, Väinölän seurakuntatyökeskus, puh. 12 907.

Vilma Heinilä, Ruosniemi, puh. 12 084.

Elvi Hokkanen, Tuomarinkatu 16, puh. 16 202 (Aistivallisten diakonissa.)

Maija Turunen, Pihlava, puh. 146. (Porin maaseurak. ja Pihlavan tehtaitten yhteisesti palkkaama.)

Liisa Lehtola, Reposaari, puh. 83 834.

Seurakuntalaiset! Kääntykää luotamuksella näiden sisarten puoleen, jotka ovat aina auliita antamaan apuaan sitä tarvitseville seurakunnan jäsenille. He välittävät myös avustuksia varattomille seurakunnan tarkeitukseen varaamista sosiaalisista varoista. Kaikki heidän työnsä on maksutonta.

ROSENLEW-YHTYMÄN

Lomakoti Yyterissä oli viime kesänkin runsaassa käytössä 14. 6.—18. 8. välisenä aikana. Lomanviettäjiä oli yhteensä 485 yhtiöläistä. Porin seurakunnan edustajana eläkeläisille järjestetyissä kahdessa hartaustilaisuudessa oli puhujana kuluneena kesänä pastori Teodor Heininen.

● **ADRESSI** on usein pysyvämpi muisto annettavaksi hautajaisissa tai merkkipäivien yhteydessä kuin pian kuihtuvat kukat. Kirkkoheranvirastossa on saatavissa oman seurakunnan diakoniarahaston, Suomen Lähetysseuran ja Merimieslähetysseuran erilaisia adresseja alkaen 300 markan hinnasta. Lunastusmaksut tilitetään vuosittain seurojen työn tukemiseksi.

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 1 (9)

TAMMIKUU

1958

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Deus protector noster

Kautta aikojen on kaikilla tärkeillä aloitteilla ja toimenpiteillä ollut tunnuslauseensa.

Erikoisesti silloin, kun on ryhdytty johonkin suureen ja tärkeään tehtävään, on sitä pidetty tarpeellisenä. Näin on ollut myös sen tunnuslauseen, joka on piirretty Porin kaupungin

vaakunaan: "Deus protector noster", Jumala on suojelijamme.

Me tiedämme kaikki, että Juhana herttua allekirjoitti Porin kaupungin perustamiskirjan. Hän oli silloin 20-vuotias, lahjakas ja paljon lukenut nuorukainen. Varmasti hän tunsi suurta kiinnostusta Poria kohtaan,

koska hän antoi kaupungin tunnukseksi sen lauseen, jonka hän oli itselleenkin omaksunut. Sitten kun Juhanaasta oli veljensä Erik XIV:n jälkeen tullut Ruotsin ja Suomen kuningas, oli hänen suressa juhlavaakunassaan tämä tunnus. Hän myös lyötätti rahoja, joissa olivat nämä sanat.

Mitä tämä lause puhuu nykyajan ihmiselle?

Se julistaa totuutta, joka kestää kauemmin kuin ihminen, totuutta, jonka jänniteväli on iankaikkisuus. Jumalassa on elämän perustus, Jumalassa on myös ihmisen työn siunaus ja menestys. Psalminlaulaja ilmaisi sen sanoessaan: "Jos Herra ei huonetta rakenna, niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät. Jos Herra ei kaupunkia varjele, niin turhaan vartija valvoo."

Me voimme kysyä, miksi eivät ihmiset, jotka vuosisatoja sitten uskoivat vakaasti Jumalaan, saaneet nauttia rauhan ja hyvinvoinnin siunauksista, vaan joutuivat kärsimään monenlaisia vaivoja, jopa suurempia kuin nyky-aikana.

Eivät menneiden vuosisatojen alkeellinen maanviljelys ja teollinen tuotanto olleet Jumalan rangaistusta. Ei myöskään nykyajan taloudellinen kukoistus merkitse sellaisenaan Jumalan erikoista siunausta nykyajalle. Kyllä kaikki tulee hänen kädestänsä, mutta kehityksen lait kulkevat omaa uraansa näissäkin kysymyksissä.

Jokainen sukupolvi todistaa siveellisen syyn ja seurauksen lain todellisuudesta. Moni mahtava valtiasta on pelätty ja kunnioitettu aikansa, on tahrannut itsekkyydellään ja teoil-

laan tiensä ja kirouksen kylvö on seurannut hänen askeleitansa.

Kun me vietämme tänä vuonna kaupunkimme 400 vuotta sitten tapahtunutta perustamista, viettäkäämme sitä kaupungin tunnuksen alla. Kiitäkäämme Jumalaa hänen suojeluksesta ja varjeluksesta menneiden vuosisatojen aikana, sanokaamme yhdessä Samuelin kanssa: "Tähän asti on Herra meitä auttanut". Mutta tehkäämme myöskin liittoa hänen kanssaan vaeltaaksemme hänen kasvojen edessä ja kilvoitellaksemme hyvän ja jalon kilvoituksen niin, että meidän työstämme koituisi siunaus tulevalle sukupolvelle. Muistakaamme, että lopulta kaikki, mitä kaupunkimme on saanut kokea, on tullut Jumalan kädestä, niin kuritus ja laupeus. Kaikki on ollut hänen hyvyttänsä ja armoansa.

(Puheesta uudenvuoden yönä raatihuoneen edustalla.)

Matti A. Mustonen.

● **Hautauskappeli** ja ruumiskellari ovat laajentuneen seurakunnan tähden käyneet ahtaiksi. Joulukuun 11. p. pidetyssä kirkkovaltuuston kokouksessa annettiin uuden kappelirakennuksen suunnittelu erikoisen toimikunnan tehtäväksi.

● **Vähärauman kirkko** ja seurakuntatalo tullaan rakentamaan lähiaikoina. Ympäristön hengellisestä elämästä tulee huolehtimaan ensimmäinen kappalainen, jonka asunto sijoitetaan uuteen seurakuntatyökeskukseen.

TYÖNTEKIJÄNVAIHDOS

Seurakunnan naistyöntekijä, maisteri Helli Sisko Rantalan siirryttyä lokakuun 1. päivästä Kauniaisiin Raamattuopiston palvelukseen, on virka ollut avoinna, kunnes kirkkoneuvosto joulukuun 16. päivänä valitsi toimeen teologian kandidaatti Anja Liisa Huuhkan Porista. Hän on syntynyt 29. 1. 1933 Hiitolassa.

● **Uusi seurakuntatalo** aiotaan rakentaa Itäpuisto 14 puurakennuksen tilalle. Tarkoitus on, että siihen tulisi paitsi seurakuntasalia, kerhohuoneita, asuntoja ja vuokrattavia liikehuoneustoja. Kirkkovaltuusto asetti jouluk. 11. p. pitämässään kokouksessa valmistavan toimikunnan.

● **Kirkollisvero laskee** Porin seurakunnissa 85 penniin, mikä on maamme pienimpiä.

● **60 virsikirjaa lahjoitti** Porin Säästöpankki jouluk. 21. päivänä pääkirjossa kävijöiden käyttöön. Ne sijoitetaan oven läheisyyteen.

● **Porin Kirkkosanomien** ei ole pystynyt kilpailemaan vastaavan suuruisen kaupunkien ja teollisuusseutujen kirkkosanomien kanssa. Mutta asiassa on päästy sen verran eteenpäin, että lehtemme voi ilmestyä kahdeksan kertaa vuodessa nelisivuisena. Siten voidaan tiedottaa seurakunnan kuu-kausiohjelma edeltäkäs. Toivottavasti ainakin joulunumero saadaan julkaistua laajempaan. Lehti toimitetaan edelleen vapaaehtoisin voimin.

VALKEA ALTTARIVAATETUS

Jouluaajan, pääsiäisen ja iloisten juhlien aikana käytettäväksi on Porin seurakunta hankkinut valkean antependiumin alttaria varten ja samasta kankaasta tehdyn sinipunaisella ristikuviolla koristetun messukasukan. Risti muodostuu lehteväksi elämänpuuksi, josta kultanauhat loistavat säteittäisesti.

Altтарin reunasta riippuu punaisesta Lapin verasta tehty praetexta, nauha, jossa on Jesajan kirjan sanat "Pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot".

Vaatetuksen vihki neljäntenä adventtina rovasti Matti A. Mustonen itäjumalanpalveluksen yhteydessä. Samassa tilaisuudessa vaatetuksen suunnittelija ja piirtäjä rovasti P. O. Ekko esitteli kirkon vanhat kasukat ja niiden kirkollisen symboliikan. Antependium ja kasukka on ommeltu Porin Käsityötarpeistossa rouva Kankaan johdolla.

Tammikuun tapahtumat

4. 1. 1958. Teinipäivien jumalanpalvelus. Pastori Kari Tuulensuu.

6. 1. 1958 Pakanalähetyksen juhla. Pastori Matti ja Inkeri Peltola. Jatko Mikonkatu 8 rukoushuoneessa.

12. 1. Merimieslähetyksen juhla. Pastori Reino Kaartinen. Jatko Mikonkatu 8 rukoushuoneessa.

26. 1. 1958 Rukoilevaisten seurakirkossa.

2. 2. 1958 Nuorison päivä. Rovasti Hannes Kauppinen.

Mikonkadun rukoushuone

Lokakuun 3. päivänä päätti Porin Luterilaisen Kirkon ystävät lahjoittaa Mikonkatu 8:ssä sijaitsevan rukoushuoneensa seurakunnalle. Lahjoitus otettiin vastaan kirkkovaltuuston kokouksessa joulukuun 11. päivänä.

Mainittu rukoushuone on rakennettu jo vuonna 1888. Innokkaimpana perustajajäsenenä oli posteljooni Johan Gustaf Wahlström ja rakennusmestarina toimi Nikolai Viikeri Ruosniemestä. Talossa toimi jo vuosisa-

tamme alussa nuoriso-osasto ja naiskuoro. Sittemmin taloa on useaan otteeseen laajennettu ja se on nähnyt suojissaan lukuisat ompeluseurat, hengelliset juhlat, kirkkovaltuuston kokoukset, jopa koko maata käsittävän pappeinkokouksenkin vuonna 1908. Hengellisiä kriisiaikojakaan ei ole puuttunut.

Seurakunta tulee ensi tilassa kunnostamaan rukoushuoneen ja lisäämään kokoontumistiloja.

KADONNEET

EKSYNEET

HAAVOITTUNEET

HEIKKOJA

MINÄ TAHDON

ETSÄ

TUODA TAKAISIN

SITOA

VAHVISTAA

Hes. 34; 16.

Satakunnan Kirjateollisuus Oy:n kirjapaino, Pori, 1958

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 2 (10)

HELMIKUU

1958

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

KUTSUMUSUSKOLLISUUDESTA

Joh. 7: 14—18.

Jokaisella ihmisellä on kutsumustehtävänsä. Se on voinut periytyä lapselle vanhemmilta tai ihminen on sen saanut opiskelun tai harjoittelun tietä. Ihmisellä on siinä ollut joku opettaja.

Kuinka rakkaassa ja kalliissa muistossa hän säilyttääkään hyvän opettajansa tai johdattajansa läpi koko elämän! Hyvät vanhemmat ovat lapselle katoamattomassa muistossa. Kirkko ja koulu samoin! Koti, kirkko ja koulu, nämä kolme antavat ihmiselle oikean elämänsuunnan; ovat hänen esikuvansa ja varjelijansa.

"Herran pelko on taidon alku". (Sana. 1: 7). "Herran käskyt ovat kalliimmat kultaa ja paljoa parasta kultaa" (Ps. 19: 11). Tätä aina muistaen ja noudattaen voidaan elämänkutsumusta oikein suorittaa.

Uskollisuutta kutsumukselleen maalisisissa toimissa, mutta ennen kaikkea hengellisissä tehtävissä ihmiseltä odotetaan. Muistamme Jeesuksen vertauksen uskotuista leivisköistä.

Hän itse oli aina pienintä piirtoa myöten uskollinen Isälleen. "Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka minut lähetti." Mooseksesta sanotaan, että "hän oli uskollinen koko hänen talossaan" (Hebr. 3: 2).

Tosin voi joskus tulla väsymyksen ja välinpitämättömyyden aikoja. Voi tulla myös vääriä arvosteluja, moitteita, jopa tuomioita. Ihminen voi joutua sisällisten ristiriitojen ja taistelujen pyörteisiin. Uudet aatteet, opit ja virtaukset tuovat paljon huolta ja vaivaa ja ovat omiaan viemään pois oikeasta elämänsuunnasta ja kutsumuksesta, vieläpä Herrasta ja Vapahtajasta. Mutta silloinkin Herran sana, Jeesuksen käsky ja esimerkki, hänen kuolemaan ja verenvuodatukseen asti kestänyt uskollisuutensa meidän hyväksemme palauttaa, varjelee ja tukee. "Pysy siinä, minkä olet oppinut", apostoli Paavali neuvoa nuorta Timoteusta. "Ole uskollinen kuolemaan asti" (Ilm. 2: 10).

T. H. Salonen.

Kirkollisverot palvelevat yhteiskuntaa

Monilla ihmisillä on se käsitys, että he eivät tarvitse kirkkoa, kun he eivät käy jumalanpalveluksissa. Toiset sanovat, että maksavathan he tarvitsemansa virkatodistukset, tai että he suorittaisivat kyllä maksun käyttämistään kaste-, vihkimis- ja hautaus-tilaisuuksista. Tällaiset lausunnot ovat kuitenkin lyhytnäköisiä, sillä jo keskiajan kirkon työ oli siksi laajaa, että mainituista toimituksista oli annettava jopa härän hinta tavanmu-kaisten kymmenysverojen lisäksi. Sitäpaitsi hallitsijat ottivat kansalta muita veroja.

Nykykirkko palvelee yhteiskuntaa paitsi pitämällä tarjona pelastussano-maa ja hoitamalla sakramenteja monilla muilla tavoin. Esim. Porin seurakunnan kirkollisveroista käyte-tään 19,8 % kiinteistöjen hoitoon. Tähän kuuluvat tietysti kirkot ja vir-kailijoiden asunnot mutta myös nuori-son **kokoontumishuoneustot**, jotka ovat melkein kaikki päivät käytössä ope-tus-, kerho- ja kokoustarpeisiin. Seu-rakunnalla on siis paljon puhutut nuorisotalonsa. Sängen kalliisti hankittu ja ylläpidetty kiinteistö on **hautausmaissa**. Pienet hautojen lu-nastusmaksut eivät läheskään riitä niiden perustamiseen ja hoitamiseen. Helpompi on yhteisesti hankkia nämä etuisuudet, kuin panna ne yksityisten maksettaviksi.

Seurakunta ylläpitää myös **sosialista** työtä, johon Porissa, paitsi palkkoja mene 11 % kirkollisveroista. Tämä

merkitsee sitä, että seurakuntalaisilla on tilaisuus diakonisojen kautta saa-da ilmaiseksi lääkkeitä, hoitoa ja va-paan oleskelun äiti-, lapsi- ja invalii-dileireillä. Puutteeseen joutuneet saa-vat avustuksia, työssä olevat saavat jättää lapsensa päiväkerhoihin ja ko-dittomille miehille ja naisille on tur-vakodit katulähetyksen toimesta.

Kirkko on jo pian 300 vuotta hoitanut **väestörekisteriä**, jonka menoihin ku-luu 6,7 %. Tämä on niin suuri palve-lus yhteiskunnalle, että vastaavan lai-toksen menot lisäisivät melkoisesti enemmän valtion tai kunnan veroja. Kirkkoherranvirasto joutuu palvele-maan muihinkin rekistereihin kuulu-via, kun esim. on tehtävä sukuselvi-tykset heidän aikaisemmista vaiheis-taan.

Kirkko maksaa myös **veroluontoisia maksuja**, jotka tekevät 9 %.

Toimihenkilöstön palkkauksiin käy-tetään 14,9 %.

Huomaamme siis, että kirkollisve-roilla suoritetaan lukuisia yhteiskun-nallisia palveluksia, jotka tulevat ko-ko kansan hyväksi, jopa niidenkin, jotka ovat kirkosta eronneet. Oikein olisi, että hekin maksaisivat siviilire-kisteriveroa, jolla ylläpidettäisiin sii-hen kuuluvia laitoksia ja virkailijoita. Tuskin tämä vero jäisi kirkollisveroa pienemmäksi. Mutta silloin ei kirk-koon kuuluvien tarvitsisi valtionve-roina maksaa myös osuutta siviilire-kisterin ylläpidosta.

P. O. Ekko.

PAPIN TEHTÄVÄ

Kristuksen puolesta me siis olem-me lähettiläinä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovitta itsenne Jumalan kanssa. II K. 5,20.

Rukoileva pappi Andreas Beronis v. 1470. Pietari Henrikinpojan kalkki-maalaus Kalannin kirkossa.

● **Kirkollisten esineiden näyttely** tulee erillisenä osastona Porin 400-vuotis-juhlien yhteyteen järjestettävään his-torialliseen näyttelyyn. Näyttelypai-kaksi tulee uusi ammattikoulu. Sitä varten asetettu toimikunta on jo ni-mennyt esineet, joita tulee aina 1600-luvulta alkaen. Kuvia ja tilastoja seu-rakunnan nykytyöstä tulee myös näh-täville.

● **REPOSAAREN** sahalla on tammi-kuun 13. p:nä alkanut uusi tyttökerho neiti Liisa Santavuoren johdolla.

● **RUOTSINKIELELLÄ** pidettiin Po-rissa viime vuonna 19 jumalanpalve-lusta, joissa oli kuulijoita 822 hen-keä, eli keskimäärin 43 tilaisuutta kohti. Seurakuntailtoja oli 10 ja lai-toksissa käyntejä kolme. Yksitoista vierasta puhujaa on asiantuntijaesi-tyksissään syventänyt seurakuntatie-toisuutta ja uskonelämää. Pitkäper-jantaina oli ehtoollisvieto ja yhteis-koulunuorison keskuuteen on synty-nyt raamattupiiri. Ruotsalaisen rip-pikoulun piti rov. T. H. Salonen, muuta seurakuntatyötä on hoitanut rov. P. O. Ekko.

● **Naistyöntekijä** Liisa Huuhkan osoite on: Rauhanpuisto 11. puh. 15 578.

Seurakuntapäivät

Vakiintuneen tavan mukaan pide-tään seurakuntapäiviä Porissa. Tänä vuonna on keskustelun aiheena "Lepo ja työmme Jumalan seurakunnassa". Seuraavat virret ovat harjoiteltavina 177, 373, 381, 403.

9. 2. 1958 klo 13	Lyttylässä
16. 2. 1958 klo 14	Ruosniemessä
16. 2. 1958 klo 18	Tuorsniemessä
19. 2. 1958 klo 19	Väinölässä
23. 2. 1958 klo 18	Pihlavassa
23. 2. 1958 klo 13	Pinomäessä
2. 3. 1958 klo 13	Viasvedellä
2. 3. 1958 klo 15	Toukarissa

KÄYTTÄKÄÄ LIIKKEITÄMME! KANNATAMME MERIMIESLÄHETYSTÄ

Porin Kangasaitta Oy

Antinkatu 11, puh. 12173.

J. TIAINEN

VAATTURILIIKE

Gallen Kallelank. 15, puh. 12954.

KERTTU VILOMA

LIHALIIKE

Kauppahalli

**SATAKUNNAN
KIRJATEOLLISUUS OY**

Pori, Valtakatu 12.

● **PIHLAVAN** uudessa kirkossa on viime vuonna pidetty 55 jumalanpalvelusta, joissa oli keskimäärin 126 kävijää. Seurakuntailtoja oli järjestetty 42. Niissä keskimäärin 102 kuulijaa. Seudun kotilähetystyö on ollut tehokasta, koskapa on tehty 320 kotikäyntiä. Noin puolet kaste- ja vihkitoimituksista suoritetaankin kodeissa. Uutta laajenevaa innostusta on niinikään havaittavissa pyhäkoulu-, poika- ja tyttötyössä, jotka ovat ottaneet kodikseen uuden seurakuntatalon. Noin 250 lasta on säännöllisesti mukana seurakuntapiireissä.

● **Uusi merkki** on hankittu Porin Seurakunnan Tytöille. Sen aihe on saatu kirkon kuorin goottilaistyyllisiä ikkunoista. Kolmilehtinen apilakuvio symbolisoi Pyhää Kolminaisuutta. Merkin on piirtänyt rov. P. O. Ekko.

Satakunnan Kirjateollisuus Oy:n kirjapaino, Pori, 1958

Helmikuussa huomattavaa

- 2. 2. 1958. Nuorten juhlat, rov. Hannes Kauppinen.
- 9. 2. 1958. Viikerissä seurakunta-poikien hiihtomestaruuskilpailut.
- 10. 2. 1958. Poikien suurkokous Pihlavan.
- 11. 2. 1958. Poikien suurkokous Väinölässä.
- 15—16. 2. 1958. Nuorukaisten retki Järvenpäähän ja Helsinkiin.
- 16. 2. 1958. Tyttökerhoretki Junnilaan.
- 19. 2. 1958. Poikien suurkokous seurakuntakodissa.
- 22—27. 2. 1958. Lähetysviikko, past. Matti Koponen ja seurakunnan papit.
- 22—23. 2. 1958. Osallistuminen Satakunnan poikapäiville Ulvilassa, past. Pentti Tapio.
- 23. 2. 1958. Reposaarella lähetystilaisuus, maist. Rauha Moisio.

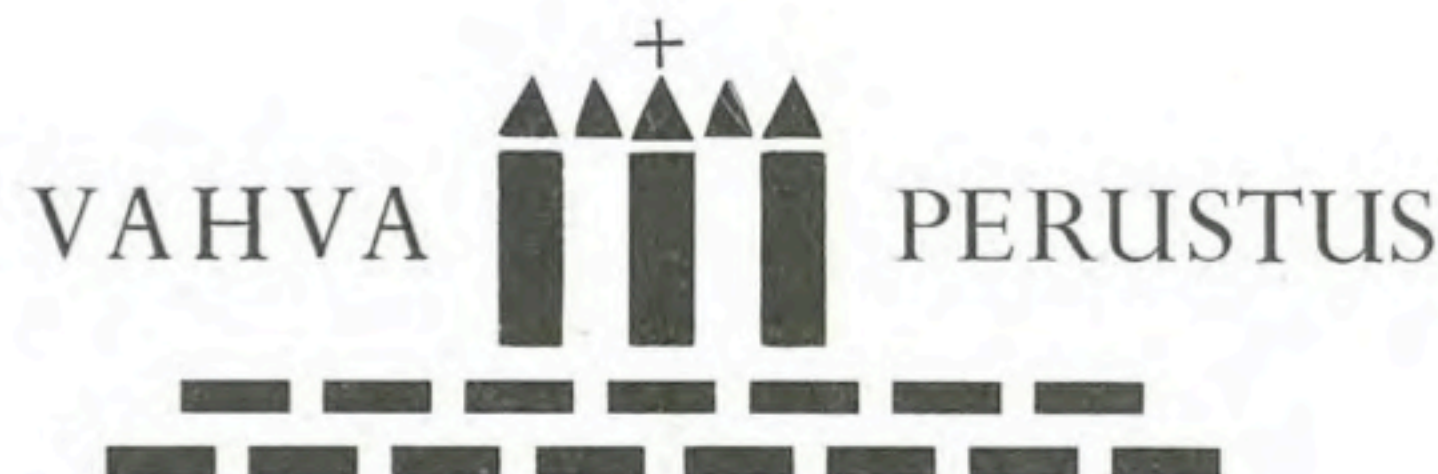
PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 3 (11)

MAALISKUU

1958

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Tämä vuosi on Porin kaupungin perustamisen 400-vuotisjuhlavuosi. Siksi tullaan monin tavoin katsahtamaan menneisyyden tapahtumiin.

Kaupunkimme on alkujaan rakennettu tiiviille soraharjulle, jota pidetään hyvänä rakennuspohjana. Esimerkiksi siihen rakennetut kellarit kestivät vaikka tulipalot hävittivät päältä puurakennukset. Kaupungin asukkaat eivät tahtoneet muuttaa kauemmas meren rantaan näiltä vanhoilta perustuksiltaan, vaikka merelle pääsy kävikin maan kohoamisen tähden yhä vaikeammaksi.

Kristillinen usko on samoin vahva perustus, joka ei järky ajan vai-

voissa, vaan jolle luhistunutkin elämä voidaan uudelleen laskea. Se kestää vielä kuolemassakin ja viimeisenä päivänä. Mikäli Porin asukkaat rakentavat vuosisadasta toiseen tälle perustalle, voivat he kestää, sekä yksinäisinä että yhteisinä.

Kunpa siis olisimme "Apostolien ja profeettain perustukselle rakennettu- ja kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa, ja hänessä tekin yhdessä muiden kanssa rakennutte Jumalan asu-mukseksi Hengessä." Ef. 2; 20—22.

P. O. Ekko.

SUURTEN IKÄLUOKKIEN ONGELMA

Suurilla ikäluokilla tarkoitetaan heti sotien jälkeen syntyneitä, jotka nyt astuvat esiin nuorison riveissä. Heidän sijoittamisensa elämän valopuolelle on myös seurakunnan ongelma.

Syntyneiden luku pysytteli Porin kaupungissa sotien edellä alle 300. Vuodesta 1941 kohosi se kuuden vuoden aikana yli 800. Sitten tuli kuu-tena vuotena tasainen aika. Mutta 1953 alkoi jälleen jyrkkä nousukausi niin, että syntyneitten luku on nyt tuhannen paikkeilla.

Kun ottaa huomioon väestön muuton kaupunkiin ja kaupungin ammatti-ym. kouluissa opiskelevat, on Porin rippikouluissa käyvien lukumäärä ollut vastaavan vuoden syntyneitten määrää kaksinkertaisena. Esim. vuosina 1954—56 kohoten 600—800. Neljän vuoden päästä on odotettavissa vuosittain noin 1600 rippikoululaista.

Kysymme: Miten seurakunta aikoo huoltaa tämän nuorisojoukon?

Viime vuosina on työmahdollisuuksia laajennettu niin, että nuorisopapin lisäksi on naistytöntekijä, kaksi poika- ja kaksi tyttötöntekijää. Kaupungissa olevan seurakuntatalon lisäksi on Väinölän ja Pihlavan seurakuntatyökeskukset kerhohuoneineen. Junnilan kesäkotina on äitileirien kansioittama, joten nuorilla on sinne mahdollisuus päästä vain muutamiksi

kesän päiviksi. Rudanmaassa oleva kesämökki on vailla tarpeellista huoltoa. Partiolaisilla on telttansa, jotka ovat käytössä leiriaikoina tilapäispaikoissa.

Mitä tarvitsemme nuorten vetämiseksi seurakunnan suojelemaan piiriin?

Uusien kirkkojen alueille tarvitaan oma nuorisotyöntekijä. Kaupunkialueelle olisi saatava lisää kokoontumistiloja. Kaupungissamme ei ole vielä nuorisokahvilaa, jossa kadun nuoret voisivat huolehtivan valvonnan alaisena viettää iltojansa. Muutamia seurakunnan omistuksessa olevia retkeilykohteita tarvittaisiin lähiympäristöön luonnonihannoille paikoille, ennen kuin huvila-asutus täyttää kaiken. Ja sen lisäksi suurehko leirikeskus, kevytrakenteinen rakennus.

Nuoriso on liian kallista menetettäväksi, mutta helppo johtaa hyvän piiriin, jos vain asian hyväksi tehdään jotain. Teknillisistä välineistä ei ole enää puutetta, mutta uhrautuvaa mieltä ja työntekijöitä kaivataan. Ei olisi enää aikaa toimettomaan erimielisyyteen, vaan rukoukseen ja työhön.

KOTILÄHETYS

Näihin aikoihin tulee Porissakin esille kysymys kotilähetyksen järjestämisestä. On tarkoitus, että käytetään maallikkotyöntekijöitä, jotka käyvät kodeissa kehottamassa seurakuntalaisia ottamaan osaa hengelliseen elämään.

Poimimme tähän erään ruotsalaisen papin antamia neuvoja kotilähetyksväelle:

Puhu ensin Jumalalle ihmisestä ennen kuin puhut hänelle Jumalasta.

Aloita esittämällä tarjoamiasi lehtiä tai kirjasia.

Ole iloinen, vaikka ei sinua otettaisikaan vastaan.

Esiinny reippaasti ja puhu rohkeasti asiiasi.

Puhu rauhallisesti ja selvästi ja anna toisten vastata tai kysellä. Vastaa heidän kysymyksiinsä.

Koeta johtaa keskustelu tulokseen siten, että sovitaan kirkossa käynnistä tai vastaavasta.

Älä viivy häiritsevän kauan.

*

SEURAKUNNAN ELINVOIMA

ilmenee kolmenlaisessa toiminnassa. Se on:

1. **Yhteyttä** (liturgia) Jumalan ja ihmisten kesken. Yksinäinen ihminen ei pysy kristittynä.

2. **Taistelua** (militia) Jumalan antamalla välineillä sanalla ja sakramenteilla pahaa vastaan.

3. **Työtä** (diakonia) niiden hyväksi, jotka tarvitsevat lähimmäisten rakautta ja tukea.

Maaliskuussa

muistettavaa

1.—3.3. 1958 Poikien retki Ori-veden poikapäiville.

2.3. 1958 Viasveden seurakuntapäivä.

2.3. 1958 Toukarin seurakuntapäivä.

8.—9.3. 1958 Poikien hiihtoretkei Jämille.

9.3. 1958 Porin 400-vuotisjumalanpalvelus, saarnaa arkkipiispa Ilmari Salomies.

14.3. 1958 Porin kirkossa 400-vuotiskirkkokonsertti.

16.3. 1958 Porin kirkossa Summan taistelujen muistojumalanpalvelus, saarnaa kirkkoh. Väinö V. Vaarno.

16.3. 1958 Tyttöjen ja poikien osallistuminen Eurajoella raittiuspiirin henkisiin kilpailuihin.

23.3. 1958 Seurakunta- ja kotilähetyspäivä. Teoltri Uuras Saarnivaara.

29.—30.3. Tyttöpäivät Väinölässä.

*

KIRKKOKUORO on viime vuonna ollut ahkerassa toiminnassa. Se koontui 87 kertaa, niistä oli 41 harjoituksia ja 46 esiintymisiä eri tilaisuuksissa. Kuoroa on kymmenen vuoden ajan johtanut kanttori Pentti Summa.

*

HUOMAUTETAAN, että Kirkkosanomien tammikuun numerossa mainitut rakennushankkeet eivät ole päätöksiä, vaan annetut uutisessa mainituille toimikunnille.

PORI 400 VUOTTA 1958

KIRKON OSUUS PORIN 400-VUOTISJUHLAAN

9. 3. 1958 klo 9 vanhan kirkon muistokivellä seppeleenlasku. Puhe menneille sukupolville, varatuomari Pentti Astala. Työväen soittokunta L. Viljasen johdolla, virsi 589.

9. 3. 1958 klo 9.30 sankarihaudalla seppeleenlasku. Puhe sotien vainajille, rehtori Hugo Nuorsaari. Rosenlewinn soittokunta V. Parolan johdolla, virsi 170.

9. 3. 1958 klo 10 Porin kirkossa juhla jumalanpalvelus. Saarnaa arkkipiispa Ilmari Salomies, liturgeina rovasti Matti A. Mustonen ja pastori Paavo Tarna, uruissa diplomiurkuri Erkki Kalijärvi, kirkkokuoro ja Lyseon Poikakuoro kanttori Pentti Summan johdolla.

14. 3. 1958 klo 19.30 Porin kirkossa konsertti. Puhe, rovasti Matti A. Mustonen, uruissa diplomiurkuri Erkki Kalijärvi, kirkkokuoro kanttori Pentti Summan johdolla ja Porin Laulajat opettaja Aimo Tammivuoren johtamana. Avustaa Käppärän poika- ja tyttökuoro.

TYTTÖJEN TALOUSKERHOT alkoivat toimintansa viime vuoden alussa Väinölän seurakuntatalossa talousopettaja Sirkka-Liisa Hämäläisen ja Pihlavan seurakuntatalossa neiti Liisa Heikkilän johdolla. Nykyaikaisissa opetuskeittioissa on kuuden kerhon 86 tyttöä saanut pätevää opetusta käytännöllisessä ja teoreettisessa ruoanlaitossa ja kodinhoidossa. Kun kerhot toimivat kristillisessä hengessä, on toivottavissa, että niiden jäsenistä tulee hyviä perheenäitejä. Kodit toivovatkin, että seurakunta jatkaisi tätä hyödyllistä kerhotyön muotoa.

*

DIAKONIATYÖHÖN on Porissa viime vuonna kerätty kolehteina, ompeluseuroissa, myyjäisissä ym. piireissä 620 756:—. Nämä varat on käytetty paikalliseen kiireelliseen apuun sekä aistivallaisille ja varattomien joulujuhlatarjoiluun eri puolilla seurakuntaa.

*

KÖYHIEN JOULUAVUKSI koottiin yhdeksän kirkkokolehden kautta viime joulun tienoilla yhteensä 130.980 markkaa.

Vainajanne muisto

säilyy parhaiten

HAUTAKIVESSÄ,

jonka valmistaa

PORIN KIVI

Karjaranta, puh. 13 552 tai 13 851

Satakunnan Kirjateollisuus Oy:n kirjapaino, Pori, 1958

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 4 (12)

HUHTIKUU

1958

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

NUORUUDEN SUURI JUHLA

Olin ilmoittautunut rippikouluun. Olin nuori koululainen. Elämä oli edessäni kuin aamun kajastus, täynnä toiveita, unelmia. Mielessä oli lukema-

ton määrä kysymyksiä, joihin tahdoin saada vastauksen. Jumalan valtakunta, Jumalan tahto, Jumalan armo väikkyivät korkealla, ikäänkuin tai-

vaallisina kutsuina, milloin pelottaen, milloin ihastuttaen nuorta mieltä. Nyt sain aivan kuin istua Jeesuksen jalkain juuressa ja kuunnella hänen puhettansa.

Opettajani oli jalo ja hyvä mies, meidän kaikkien suuresti kunnoittama. Kun hän astui opetushuoneeseen, hiljentyivät kaikki vaistomaisesti. Me kuuntelimme häntä mielellään, sillä hän ymmärsi meitä nuoria. En enää muista, mitä hän opetti. Erikoisesti on jäänyt mieleeni, että hän halusi viedä meitä Jeesuksen jalkain juureen ja oppimaan häneltä. Halu lukea Jumalan sanaa, Jeesuksen opetuksia jäi rippikoulumuistoista elävimpänä elämäni.

Sitten tuli konfirmaatio. Astuimme kirkon alttarin eteen. Rippi-isämme puhui sydämellisesti ja teki yhdessä meidän kanssamme liittoa Jumalan kanssa. Jumalan armo, joka jo pyhässä kasteessa oli meille omistettu, ympäröi uutena ja valtavana meitä. Meiltä kysyttiin, tahdoimmeko sen turvissa lähteä elämän taisteluun. Me vastasimme: tahdon.

Konfirmaatiohetkestä on eräs laulu kaikunut korvissani. Sen lauloi kirkokokuoro konfirmaation päätyttyä.

"Käy yrttitarhasta polku. Vie Golgatalle se. On Hengen viitoittama sen joka askele. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

Sit' tietä Herra Jeesus on käynyt armossaan. Meit' ihmiskurjia säälien hän kulki kuolemaan. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutt' tie se on tuskien.

Oi rakkautta suurta, kun meitä säälii hän. Synteimme tähden kuolee, tuo meille elämän. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutt' tie se on tuskien.

Käy sinne ristin luokse, sä kurja syntinen. Saat sieltä lohdutuksen haavoissa Kristuksen. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutt' tie se on tuskien.

Niin opit uuden laulun, sen uuden, armahan, jot' taivaan joukot laulaa siellä eessä Karitsan. Hän täytti kaikki eestämme, Mutt' tuskien tie ol' se.

Sitten seurasi Herran pyhän ehtoollisen vietto. Kaikki oli uutta, outoa, ihmeellistä. Kuinka olisin saattanut nuorena käsittää tuon suuren juhlan sisältöä ja merkitystä? Mutta se jäi lähtemättömästi mieleeni. Yksi sana jäi erikoisesti soimaan: liitto. Olin tehnyt liittoa Jumalan kanssa. Mutta pystyinkö pitämään sen?

Tämä pisto tunnossani on säilynyt kautta elämäni. Se on pakottanut yhä uudelleen käymään Jumalan kasvojen eteen, käymään "sinne ristin luokse" syntisenä ja etsimään sieltä lohdutusta, syntien anteeksiantamusta.

Suurena valona ja uuden voiman antajana on kautta elämäni ollut, että vaikka minä olen ollut heikko, on Jumalan liitto pysynyt vahvana. Hän ei kutsumustansa kadu. Se liitto, jonka hän Golgatan ristillä teki meidän kanssamme pysyy ikuisesti, kunhan emme me vain sitä hylkää. Sieltä kuuluu tänä päivänäkin sana: "Älä pelkää; sillä minä olen sinut lunastanut, minä olen sinut nimeltäsi kutsunut, sinä olet minun. Vuoret väistykööt ja kukkulat liikkukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty eikä rauhan-

Oikea tienviitta

Kun kuljet maanteitämme pitkin, huomaat tuon tuostakin tienviittoja. Ne ovat ohjaamassa kulkijaa oikeaan suuntaan oudolla tiellä. Koko ihmiselämä on pitkä, haarautuva tie. Kuukaan ei kulje tätä tietä kahteen kertaan. Jokaista ihmistä varten on olemassa opas, joka viitoittaa elämän tien. Tämä opas on meille Raamatussa annettu Jumalan sana.

Rippikoulussa nuorelle ihmiselle tahdotaan osoittaa, miten suuria rikkauksia Raamattuun kätkeytyy ja perehdyttää tämän aarteen hyväksikäyttöön. Raamattu ei ole mikään sanakirja, mistä voi määrätyn sanan kohdalta hakea vastauksen kysymyksiinsä. Raamatun sana aukenee vähitellen sitä rukouksen hengessä tutkivalle. Se vaatii kestävyyttä. Ei millään elämän alalla, ei koulussakaan, saavuteta tuloksia ilman vaivannäköä. Lue rukoillen ja tutkien Raamattua joka päivä!

Raamattu ei ole vain puhetta Jeesuksesta, vaan se on Jumalan suora-

liittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi."

Matti A. Mustonen.

naista puhetta meille. Syntiemme suuruus paljastuu, mutta myös anteeksiantamuksen riittävyys. Sana kirkastaa Jumalan tahtoa ja meidän on noudatettava sitä. Raamattu sanoo: "Olkaa sanan tekijöitä eikä vain sen kuuli-joita, pettäen itsenne." Jaak. 1:22.

Kysyt, mitä hyötyä Sinulle on kaikesta tästä. Sinut on luotu iäisyysolennoksi ts. Sinut on luotu elämään Jumalan yhteydessä. Sana ylläpitää tätä yhteyttä. Jos jätät Jumalan sanan lukemisen, katkeaa yhteytesi ja sinä jäät yksinäisenä harhailemaan ja eksyt. Tiedät, että ikuinen ero Jumalasta on sietämätöntä.

Liisa Huuhka.

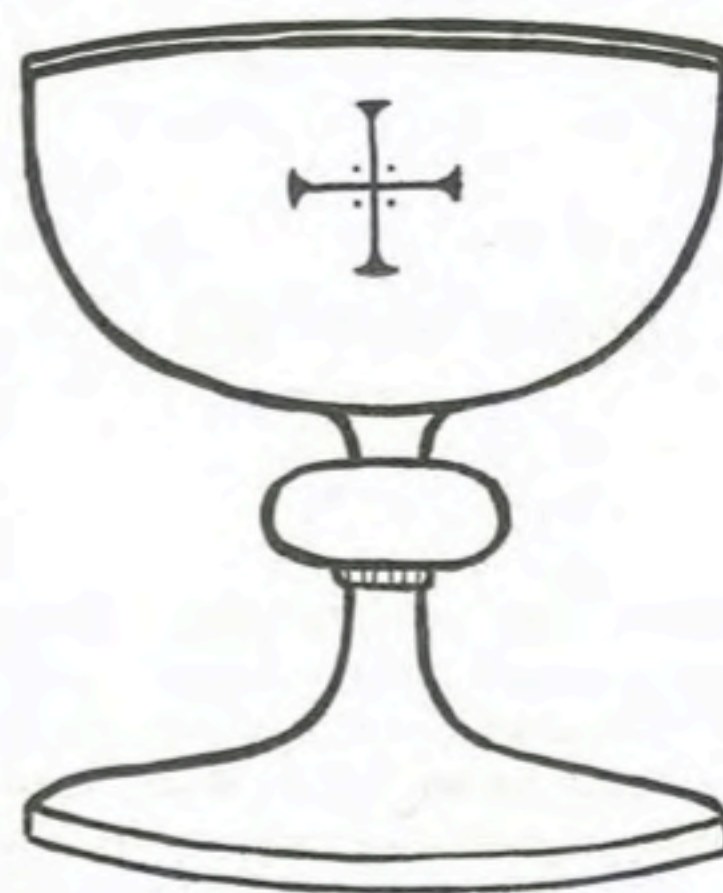
KASTEESSA toimii Jeesus Kristus itse. Hän uudestisyntyyttää meidät siinä ja ottaa meidät Jumalan lapsiksi ja seurakuntansa jäseniksi. Hän vapauttaa meidät synnin, kuoleman ja perkeleen vallasta. (Kristinoppimme).

EHTOOLLINEN — PYHÄ ATERIA

Niin Satakunnassa kuin kaikkialla muuallakin läntisellä murrealueella käytettiin aikoinaan yksinomaan ja käytetään yhä vieläkin yleisesti iltateriasta nimitystä ehtoollinen. Tämä nimitys on kaunisointuinen ja arvokas ja se soveltuu erinomaisen hyvin jokapäiväiseen käyttöön. Mutta kansamme yhteinen kieli, kirjakieli, on koonnut aineksensa eri murrealueilta. Itäiset murteet ovat lahjoittaneet jokapäiväisen iltaterian nimitykseksi illallisen, jota nimitystä kirjakieli yhä yleisemmin käyttää. Mutta toisaalta kirjakielikään ei ole unohtanut sanaa ehtoollinen. Kirjakieli on korottanut, erottanut, ehtoollisen merkitsemään nimenomaan Herran pyhää ehtoollista, ehtoollisen sakramenttia. Tuntuu siltä, kuin kielen kehityksen valvojat olisivat halunneet antaa pyhälle aterialle oman nimityksen korostaakseen sen erikoislaatuisuutta.

Vanhassa suomenkielessä sanat "pyhitetty" ja "pyhä" merkitsivät samaa kuin "erotettu". Pyhä ateria, ehtoollinen, on erotettu aterialta, erilainen kuin muut. Ei ihme, että se on saanut oman nimityksensä.

Missä suhteessa pyhä ateria, ehtoollinen, sitten eroaa muista aterioista? Ulkonaisia erottavia tekijöitä

on tietysti useita. Mutta ne eivät ole ainoita eivätkä tärkeimpiä.

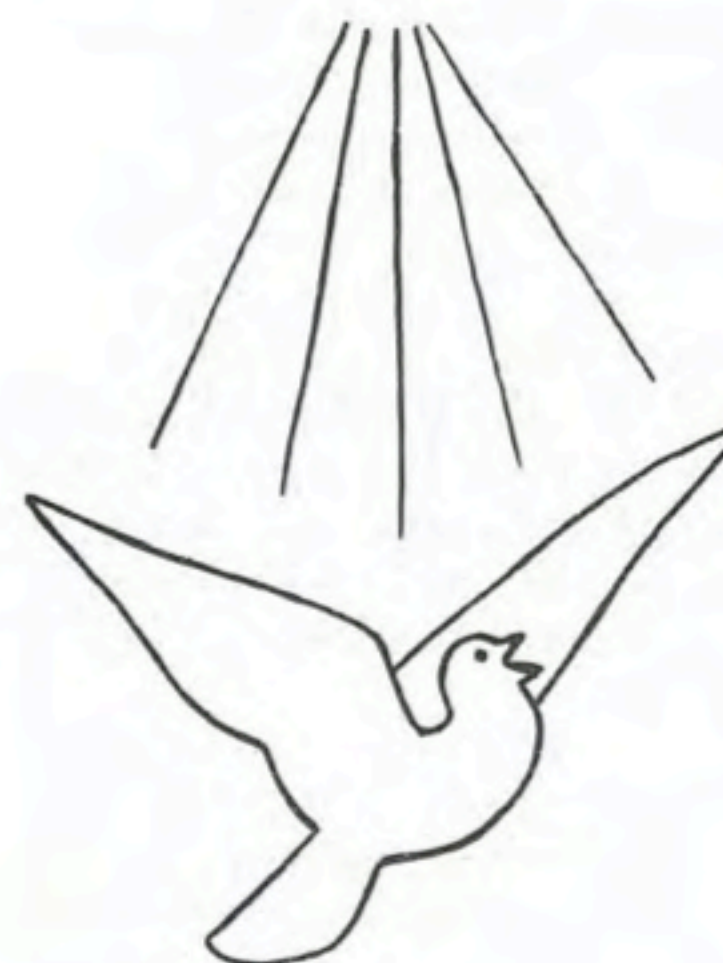
Ehtoollisella ihminen kohtaa Jumalan, joka on pyhä, erilainen kuin kaikki tässä puolinaisessa ja pinnallisessa maailmassa. Ehtoollisella ihminen kokee Jumalan pyhän, peljättävän, maahan musertavan majesteetin. Ihminen tunnustaa "pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot kaikki maa on täynnä hänen kunniaansa".

Mutta Jumalan pyhyyteen, tuohon hänen ominaisuuteensa, joka erottaa Hänet kaikesta maallisesta, matalasta, liittyy se, että Hän vaatii luomiltaan pyhyyttä. "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä", Herra sanoo. Mutta nähdessään — kaikkein helpoimmin juuri ehtoollispöydässä — oman epätäydellisyytensä, syntisyytensä, ihmi-

Jatkuu sivulla 7

KRISTUS KUTSUU SINUA • KRISTUS KUTSUU SINUA • KRISTUS KUTSUU SINUA

KASTEESSA KRISTUS KUTSUU

Nuori Ystävä!

Kaste on elämäsi rikkain ja pyhin tapahtuma. Sinun kohdallasi täytettiin silloin Vapahtajan kuninkaallinen käsky: "Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen." Mitä elämäsi aamuksena juhlahetkenä tapahtui?

Kasteessa Jumala itse lähestyy avutonta ihmistainta armahtavana Isänä. Pieni lapsi ei pääse minnekään ilman vanhempiansa apua. Aivan samoin ihminen on kykenemätön tästä synnin maailmasta pääsemään Jumalan yhteyteen ilman Hänen apuaan. Siksi Jumala rakkaudessaan hoivaa hentoa ihmiselämää kehdestä asti. Kaste on tämän tosiasian näkyvä merkki. Jumala antoi kasteessa Sinulle synnyin-

lahjaksi taivaan valtakunnan kaikki rikkaudet, joista kalleimmat ovat turvallisuus kaikissa elämän kohtaloissa, omantunnon puhdistuminen syntien anteeksisaamisen tähden ja elämän jatkuminen täydellisenä ja kirkastettuna Jumalan luona. Näiden rikkauksien omistajana voit elää aivan toisin ja autuaampana kuin ihminen, joka on irtautunut Jumalasta. Kun kasteen yhteydessä nimesi julkaistiin ensimmäisen kerran, se oli merkki siitä, että Jumala antoi lahjansa Sinulle henkilökohtaisesti. Jumala tahtoo, että Sinä omistaisit perintösi. Sillä suurinkaan lahja ei tuota meille mitään iloa, jos emme ota sitä vastaan.

Kastehetkenä pappi teki ristimerkin kasvosi ja rintaasi "sen todisteeksi, että olet Jeesuksen Kristuksen kautta lunastettu ja kutsuttu hänen opetuslapsikseen". Sen jälkeen kerrottiin evankeliumin kuvaus siitä, että Jeesus otti pieniä lapsia syliinsä ja siunasi heitä. Sen hetken lapset muistivat varmaan elämän loppuun asti. Kasteessa Jeesus otti Sinut syliinsä ja kutsui Sinut opetuslapsekseen. Siitä asti olet ollut osallinen Vapahtajasi kaikesta huolenpidosta.

Kun Sinä vielä uinuit viatonta ja
Jatkuu sivulla 6

KRISTUS KUTSUU SINUA • KRISTUS KUTSUU SINUA • KRISTUS KUTSUU SINUA

suloista untasi, hän teki Sinusta puhdassydämisen ja tahrattoman Jumalan lapsen. Nyt olet oppinut tuntemaan Herrasi. Jeesus odottaa, että sydämesi koko herkkyydellä kääntyisit hänen puoleensa ja kuiskaisit hänelle rukouksen kielellä ihmissydämen kauneimman tunnustuksen: "Minun Vapahtajani."

Siunattuaan Sinut rukouksella, pappi jatkoi: "Herra Jumala, ainoa, joka kaikesta pahasta pelastaa ja on armosta, meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, kutsunut Sinut olemaan osallisena siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa, antakoon sinulle voimaa kuolla pois synnistä ja elää vanhurskaudelle. "Valokoinen kastemekkosi, johon äitisi Sinun hennon olemuksesi kätkei, muistuttaa Sinua puhtaudesta. Sinun tulisi nuoruutesi vaikeina vuosina säilyttää ja varjella tuota puhtautta. Nuoruuttasi ympäröivät myös pahat voimat. Taistelu nuoruusvuosien puhtaudesta ja koko elämäsi koskevien ratkaisujen teko vaativat Sinulta paljon. Kasteen Kristus kutsuu Sinua joka päivä yhteyteensä. Hän pesee kaikki Sinun tahrasi ja pukee joka päivä Sinut samanlaiseen puhtauteen kuin elämäsi aamun armontäyteisenä tuokiona.

Kastetilaisuudessa lausuttiin myös yhteinen uskontunnustus. Kertaapa mielessäsi, mitä kaikkea uskontunnustus sisältää. Kaikki sen rikkaudet kuuluvat Sinulle. Tulit kasteessasi tätä uskoaan tunnustavan kristillisen seurakunnan jäseneksi. Et jaksa yksin olla kristitty. Tarvitset toisten

Kristuksen opetuslasten tukea. Seurakunnan yhteydessä tapaa toisia kristittyjä. Opettele rakastamaan kotikirkkoasi. Seurustele joka päivä rukouksessa Jeesuksen kanssa ja tutustu Vapahtajaasi yhä paremmin Raamattuasi lukemalla. Älä pelkää myöskään tulla seurakuntasi nuorisotilaisuuksiin. Usko Jeesukseen on juuri kiinteätä seurustelua hänen kanssaan. Näin hän pääsee vähitellen hallitsemaan Sinun ajatuksiasi, sanojasi ja tekojasi.

Huomasin kerran, ristinmerkkiä tehdessäni pienokaisen kasvoin, että lapsi hymyili kauniisti. Lapsi hymyili Kristuksen pyhälle merkille! Tähän näkyyn sisältyy oikeastaan elämän kauneinta hohdetta: Kristuksen merkin synnyttämä autuas hymy ihmisen kasvoilla on salattua ja pyhää taivaan kirkkautta synnin ja varjojen maassa. Toivon hartaasti, että Sinun kasvoillasi heijastuisi Kristuksen synnyttämää autuasta hymyä nuoruutesi vuosina ja halki koko elämäsi.

Kastehetkenäsi Sinut kätkeettiin Jumalan pyhään siunaukseen. Elämä Jumalan siunauksen varjossa on vasta todellista ja arvokasta. Kastehetkesi siunaukseen pyydän kätkeä nuoruutesi herkästi sykkivän kevään.

Yrjö Heinonen.

AVIOLIITTOON VIHITTIIN Porissa 15. 3. 1958 Riihimäen seurakunnan poikatyönohjaaja Arvi Olavi Lepänen ja Porin seurakuntien nuorisonohjaaja Lahja Koljonen. Vihkimisen suoritti pastori Paavo Tarna.

Ehtoollinen . . .

jatkoa sivulta 4

nen murtuu sisäisesti. Hän sanoo profeetta Jesajan tavoin "Voi minua, minä hukun".

Mutta Jumalan pyhyiden valtaama, sisäisesti murtunut ihminen — ja juuri hän — saa käydä ehtoollispöytänsä. Sama ehtoollispöytä, jossa hän koki Jumalan pyhyiden ja oman syntisyytensä, välittää hänelle myös osallisuuden Jumalan armoon. Niin ihminen, kun hän on murtunut Jumalan majesteetin edessä ja syntiensä painon alla, voi kokea vapautuksen. Hän saa omistaa itselleen syntien anteeksiantamuksen.

Ehtoollispöytä on paikka, jossa taivas ja maa kohtaavat. Se on pyhän Jumalan ja syntisen ihmisen kohtaamispaikka. Se on pyhää maata, jolle ihmistä, myös nuorta, kuitenkin kutsutaan astumaan. — Jos ihmisen mieli välttää hengellisen elämänsä näivettymistä ja sen kaikkia jo tässä ajallisessa elämässä turmiokkaita seurauksia, on hänen ahkerasti käytettävä hyväkseen Herran pöydän antimia.

Heikki Huhtala.

KUOLLUT

Maaliskuun 20. pnä kuoli ruotsalaisessa vanhainkodissa neiti Elli Josefina Stenbäck 90 vuoden ikäisenä. Hän oli Ulvilan rovasti K. E. Stenbäckin tytär ja harrasti valoisana ja iloisena luonteena erikoisesti merimieslähetystyötä.

Arkkipiispa Ilmari Salomies

kosketteli maaliskuun 9. p. Porin 400-vuotisjuhlasaarnassaan pyhäpäivän oikean viettämisen tärkeyttä ja tyhjiä kärsivien sydänten ongelmaa. Siihen voi tuoda ratkaisun ainoastaan Kristuksen maailmaan tuoman suurimman rakkauden käskyn soveltaminen avun tarpeessa oleviin lähimmäisiin.

KRISTILLISILLÄ TEINIPÄIVILLÄ helmikuun 8—9 päivinä piti pastori S. Talvitie puheen ihmisen sisäisestä orjuudesta ja siitä vapautumisesta. Hän mainitsi ihmisten pelon ja toveriseuran henkisesti orjuuttavan vaikutuksen syyksi siihen, etteivät useammat nuoret löydä tietä Jumalan luokse.

Valokuvia
vaatiraankin makuun uudessa
hääkuva-ateljeessamme
Metrokuva
POHJ. KAUPPATORI 3

Helsingin Osake-Pankin talo
kauppatorin varrella.
Pori 13 407, yksit. 11 753

MITÄ TE ETSITTE?

(Joh. 1: 38)

ETSIKÄÄ

Huhtikuussa huomattavaa

4. 4. 1958. Porin kirkossa ruotsalainen ehtoollisjumalanpalvelus, pastori Ewalds.

4. 4. 1958. Pihlavan kirkossa ruotsalainen iltakirkko, pastori Ewalds.

5. 4. 1958. Porin kirkossa maan raitiusnuorison kirkkoilta rovasti Werner Louhivuori.

6. 4. 1958. Eurajoen kansanopiston juhlat, johtaja Oskari Antola.

13. 4. 1958. Kristillisen kulttuurin päivä, professori Mikko Juva.

13. 4. 1958. Uskonnollinen pedagoogi-päivä, professori Martti Haavio.

20. 4. 1958. Sairaanhoidtajien Krist. Yhdistyksen ja NNKY:n kirkkojuhla, kirkkoh. Teuvo Innola.

20. 4. 1958. Poikien suurkokoukset Porin seurakuntakodissa, Väinölässä ja Pihlavassa.

27. 4. 1958. Porin kirkossa merimies-lähetysilta, Porin Mies-Laulu, pastori Teodor Heininen.

MITEN LUET RAAMATTUASI?

LUE RAAMATTUASI ahkerasti, säännöllisesti ja päivittäin.

LUE RAAMATTUASI muuttaen lukemasi rukoukseksi.

LUE RAAMATTUASI saadaksesi kristillistä tietoa ja elämäntaitoa.

LUE RAAMATTUASI pelastusnäkökannalta. Sana selvittää Jeesuksen synnistä armahtajana.

LUE RAAMATTUASI kuunnellen, mitä Jumala puhuu henkilökohtaisesti sinulle opetuslapsena.

LUE RAAMATTUASI seurataksesi Jumalan tahtoa jokapäiväisessä elämässäsi.

LUE RAAMATTUASI uskoen, nöyränä totellen ja antaen sanan selittää itseänsä.

Tämä numero on omistettu erikseen rippikoulunuorisolle.

Satakunnan Kirjateollisuus Oy:n kirjapaino, Pori, 1958

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 5 (13)

TOUKO-KESÄKUU

1958

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Pelastus elämän haaksirikosta

Näkyväisen takana on jotakin, joka on todellisempaa kuin käsinkosketeltava. Tätä pakoa näkyväisistä tukee monien kohdalla ruumiin ja sielun heikkous ja raihnaisuus. Heikko terveys ja huonot hermot ovat monelle olleet oven avaajina uskonnolliseen elämään. Lapsuudesta asti koettu voimattomuus on tehnyt heidät vastaanottaviksi näkymättömien todellisuudelle. Mutta myöskin terveet ja voimakkaat voivat sisäisesti kokea aavis-

tuksen ajallisten romahduksenomaisesta katoamisesta ja niiden riittämättömyydestä.

Tuntemme olevamme ikään kuin jyrkänteen reunalla, voimme suistua sinne minä hetkenä hyvänsä, ja silloin olemme toivottomasti kadotettuja. Voimme menettää rakkaamme, työmme, nauttimamme kunnioituksen, isänmaamme. Lapsemme voivat sairastua ja kuolla — tai he joutuvat, ja tämä on vielä järkyttävämpää, huo-

noille teille. Ystävät voivat pettää meidät — tai jonakuna vartioimattomana hetkenä intohimot nielevät meidät. Elämä tuntuu peloittavan turvatomalta... Tämän aavistuksen kokeiden on helpompaa astua uskon maaperälle kuin niiden, joilla ei tätä sisäistä kokemusta ole.

Kun sisäinen aavistus ja oma voimattomuus on näin saanut kuljettaa meidät aistimin tajuttavien kokemusten rajojen tuolle puolelle, ihminen joutuu tilaan, jossa hän on syvien vesien varaan heitetty. Tämä on luonteenomaista uskonnolliselle murtumiselle. Rajaton ahdistus täyttää sielun, on sanomattoman yksin. Mutta tässä avuttomuudessa useimmille tapahtuu ihmiselämän suurin ihme: juuri näissä syvissä vesissä yhtäkkiä huomaa, että on luja pohja jalkojen alla. "Hän veti minut ylös suurista vesistä" (2 Sam. 22: 17).

Sitä, mikä tapahtuu silloin, kun Kristuksen sovitus työ tulee omakoh-taiseksi, on oikeastaan mahdoton ymmärtää tai kuvailla. Voimme käyttää vain kuvia. Hukkumaisillaan olevaan ihmiseen tarttuu pelastava käsi, joka vie turvaan. Ihminen sanoo: "Olen kadotettu." Mutta Golgatalta saapuu vakuutus: "Olet pelastettu."

Teodor J. Heininen

JUSELIUKSEN MAUSOLEUMI

hautausmaalla on avoinna sunnunt. klo 11—13, maanant., kesk., torst., perj. klo 10—12 ja 14—15, lauant. klo 10—12, muulloin sopimuksen mukaan hautausmaanhoidtaja Martti Ahosen kanssa Rauhanpuisto 11. Puh. 12499.

RAKKAUTTA JA LUOTTAMUSTA

todettiin tarvittavan kirkon ja työväestön välisiin suhteisiin teollisuusväen neuvottelutilaisuudessa, joka oli järjestetty 13. p:nä huhtik. Pihlavan kirkkoon. Seurakuntatyön Keskusliiton puolesta oli paikalla teol. lis. Toivo Palo. Ystävällisessä hengessä käydyissä keskusteluissa toivottiin sodanajan tapaista miesten osanottoa kirkon tilaisuuksiin, kirkollisten kokousten tiedotustoiminnan tehostamista, henkilökohtaisten suhteiden hoitamista teollisuuslaitoksissa ja varmuutta ammattiopetuksen saaneiden tulevasta toimeentulosta, sekä kirkollisen verotuksen järjestämistä.

KRISTILLISEN KULTTUURIN PÄIVÄÄ

vietettiin uudessa ammattikoulussa huhtikuun 13. päivänä. Puheessaan prof. Mikko Juva sanoi: "Elintason nousua osoittanut käyrä on valitettavasti seurannut myös lisääntyneiden itsemurhien, mielisairauksien yms. surkeuksien käyrä. Sekularistinen maailmankatsomus vie vain ihmisen käyttämiseen nappulana omassa, itsekkäisiin päämääriin tähtäävässä pelissä. Kristitty ei voi nähdä ihmistä vain biologisena olentona, vaan Jumalan lapsena, jolla on ääretön, etulaskelmista riippumaton itseisarvo."

Muina puhujina oli teol. tri Olavi Castren, saarnaajana leht. Ville Vikatmaa ja Tauno Hoikko. Havaittiin, että kristillisyydellä on tärkeä osa nykyajassakin.

USKONTOPEDAGOGISIA LUENTOPÄIVIÄ

pidettiin 12.—13. päivinä huhtikuuta Cygnaeus-koulussa. Pääpuhujina olivat fil. lis. Kalevi Tamminen ja prof. Martti Haavio. Jälkimmäinen arvosteli muotiin tullutta mentaalihygieniää seuraavasti:

"Mielenterveys, ajan iskusana, on nykyisen kasvatuksenkin alalla vallannut sijaa perustaen psykoanalyysin. Tällä pohjalla ovat eräät psykologit syyttäneet kristillistä kasvatusta suorastaan hermostollisten häiriöiden aiheuttamisesta syyllisyydentunnon korostajana, askeesiin kasvattamisella ja maailman vieroksunnalla. Näin ei kuitenkaan ole, jos kristinuskon sanoma tajutaan oikein. Ilman syyllisyydentuntoa ei ole anteeksisaamisen iloa. Turvallisuuden elämässä ja kuolemassa suo vain armo. Kasvatuksen on silti oltava ymmärtävää, ei pakottavaa."

Kuulijoina oli noin 80 henkeä.

TELINEET

Helluntain tuulispää, jakautuvat kielet ja kyky puhua eri kielillä olivat uuden Jumalan seurakunnan rakennustelineitä, jotka sitten hyvin pian, seurakunnan muotoutuessa, saivat väistyä tarpeettomina syrjään. Ja kuitenkin yhä uudelleen ovat monet intoutuneet vetämään näitä ulkoisia rakennustelineitä esiin, jopa pitämään niitä pääasiana Pyhän Hengen työssä. Ja joissakuissa kristittyjen piireissä peittyivät Pyhän Hengen hedelmät kokonaan rakennustelineiden varjoon!

Teodor J. Heininen.

MEILTÄ ON KYSYTTY:

Saavatko aviopuolisot olla lapsen kummeina, jos toinen on kirkosta eronnut tai toiseen uskontokuntaan kuuluva?

Kirkkolain 42 § kuuluu: "Kastettaessa pitää muutamia henkilöitä olla kummeina saapuvilla, ei kuitenkaan muita kuin evankelisluterilaisen kirkon jäseniä, jotka ovat Herran pyhällä ehtoollisella käyneitä ja elämässään nuhteettomia. Kummit ovat papille ilmoitettavat, kun kastamista pyydetään." Ennakkoilmoitus sunnuntaisin klo 13 Hallituskatu 9 suoritettavista kasteista on tehtävä kirkkoherranvirastoon.

MEILTÄ ON KYSYTTY:

Voiko kirkosta eronneen lapsen kastaa? Mitä toimenpiteitä sellaisessa tapauksessa on otettava huomioon?

Uskonnonvapauslain 6 § vastaa: "Jos vanhemmat kuuluvat eri uskontokuntaan tai jompikumpi heistä ei kuulu mihinkään uskontokuntaan, seuraa lapsi siinä kohden isää, elleivät vanhemmat ole kirjallisesti sopineet, että lapsen on äitiä seurattava." Tähän tarkoitukseen varattuja kaavakkeita saa kirkkoherranvirastosta. Sopimuksen tulee olla kahden todistajan vahvistama. Neuvoja annetaan kirkkoherranvirastossa arkisin klo 9—12 tai puh. 12201.

PORIN SEURAKUNTIEN VUOSIKERTOMUS vuodelta 1957 on äskettäin ilmestynyt painosta 128 sivun laajuisena.

KESÄKOTI JUNNILAN KÄYTTÖ

- Toukok. 14.—15. Otsolan nuorten retki.
 Kesäk. 1.—4. Poikapäivät.
 9.—14. Poikaleiri.
 15.—20. Partiopoikien vartionjohtajakurssi.
 20.—22. Nuorten päivät.
 23.—29. Sivili-invalidileiri.
 Heinäk. 30. 6.—13. 7. Rippikoululeiri.
 14. Vähittäiskauppiaitten Liifon seurat.
 16.—22. Kaupungin äitileiri (Väinölä, Uusikoiv., V kaup.osa).
 24.—28. Tyttöleiri.
 30.—2. 8. „
 Elok. 2.—4. Seurakuntanuorten leiri.
 6. Hautausmaanhoitajien retkeilypäivä.
 7.—13. Äitileiri (I—IV, VI, VII, IX kaup.osa).
 14.—20. „ (Toejoki, Ruosniemi, Hyvelä, Toukari, Lyttylä; kuurot).
 21.—27. „ (Etelä-Pori, Vähärauma, Pihlava, Reposaari, Ulasoori, maaseurakunta).
 28.—31. Musiikki- ja sokeain leiri.

Ilmoittautuminen:

Äitileiriläiset alueittensa diakonissoille.
 Pojat ja tytöt johtajilleen.
 Rippikoululaiset 15. 6. mennessä past. Y. Heinoselle tai kand. Liisa Huuhkalle.

KESÄKAUDEN TAPAHTUMIA

14. 5. Sanan Ystävät kevätjuhla, past. Tiilikainen.	31. 5.—1. 6. Laest. Läh.yhdistyksen seurat, rov. Arvi Merikallio ym.
15. 5. Turun Nuorten Miesten Kr. yhdist. poikakuoron konsertti.	7. 6. Porin historiallisessa näyttelyssä kirkollinen osasto.
16. 5. Rauhanyhdistyksen seurat rov. Mauno Koivuneva.	30. 6. Diakonissaviihkitys Porin kirkossa, arkkipiispa Ilmari Salomies.
18. 5. Poikien katuviesti.	30. 6. Satakunnan kanttoriurkuriyhdistyksen kokous.
18. 5. Tyttöjen kevätjuhla.	14. 7. Vähittäiskauppiaiden kesäjuhla-jumalanpalvelus Porin kirkossa.
19. 5. Poikien kevätjuhla Pihlavassa.	5.—6. 8. Hautausmaanhoitajien opinto- ja retkeilypäivät.
20. 5. „ „ Väinölässä.	8. 9.—14. 9. Karmel-yhdistyksen raamattuviikko, Aino-Kaija Kaakinen.
25. 5. Porin Lähetisyhdistyksen 50-v.-juhla, rov. Tuure Vapaavuori.	
25. 5. Partiolaisten ja tyttöjen yleisöjuhla Pihlavassa.	

Satakunnan Kirjateollisuus Oy:n kirjapaino, Pori, 1958

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 6 (14)

SYYSKUU

1958

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Me tiedämme

Tämän vuosikymmenen alussa suoritettiin Gallup-tutkimus, joka osoitti että suurin piirtein vain puolet kansastamme omistaa tiedot, mitkä ovat katsottava kristilliseen yleissivistykseen kuuluviksi.

Niinsanotun sivistyneistönkin keskuudessa ei aina tiedetä vuotuisten kristillisten juhlien tarkoitusta. Kasteen ja ehtoollisen sakramentit ovat monen perhepiirissä jääneet vain ulkonaisen tavan noudattamiseksi, vaatetuksen ja kutsujen järjestelmiseksi. Seurakuntaelämässä ei ymmärretä sen tärkeiden työmuotojen,

— Minä olen lukenut Raamatun kaksi kertaa läpi, kuulee jonkun kerskuksen sanovan. Jos tuo lause on edes totta, niin ei ainakaan siitä lukemisesta ole paljon jäänyt muistiin. Apostoli toteaa, että tietomme on vajavaista, tarkoittaen varmaan Jumalan suurten tekojen tuntemista. Tavallisten ihmisten suussa pyörii kyllä yksityisiä raamatunlauseita, jotka sananlaskun tapaisina ovat levinneet kaikkialle. Yhtä häilyvää on yleisten kristillisten ja seurakuntaelämään liittyvien asioiden tietäminen tai tietämättömyys.

niin vähän

Jatkoa edelliseltä sivulta.

pyhäpäivän vieton tai lukukinkerien tärkeyttä. Opillisella alueella ei pysyttyä erottamaan henkiä, vaan otetaan vastaan kaikenlaisten lahkojen inhimilliset mielipiteet Jumalan sanana. Tähän tietämättömyyden luetteloon voi jokainen liittää samantapaisia havaintoja.

Vaikka tämä maailma monine tuihuineen valtaa ihmisen harrastuspierin, ei saisi unohtaa kaikkein tärkeintä, pelastuksen tien tuntemista. Eräänä käytännöllisenä apuvälineenä raamatullisen opin tuntemiseen olisi Katekismus. Sen lukeminen nopeana kertauksena avaisi rippikoulun jälkeen näköaloja kristillisen tiedon tärkeimpiin kysymyksiin. Uskonelämän ylläpitämisessä on tarpeellista yhteyden säilyttäminen seurakuntaan, jossa itse Jeesus toimii Pyhän Henkensä välityksellä. Yksin ollen on ihmisen voimaton.

P. O. Ekko

"PORISTA LÄHETYSMAILLE"

Tällä nimellä ilmestyi Porin Lähetysyhdistyksen 50-vuotisjuhlaan toukokuun 25. päiväksi 24-sivuinen julkaisu, jossa on rov. P. O. Ekon laaitima historiikki sekä rov. Matti A. Mustosen, lähetysaarnaja Viktor Alhon, Inkeri Peltolan, Katri Pennasen ja Hilikka Mustosen kirjoitukset. Julkaisua myydään lähetystyön hyväksi edelleen 50 markan hintaisena. Seurakuntapiirit saavat sitä kirkkoherranvirastosta.

MEILTÄ ON KYSYTTY:

Otetaanko Porin rippikouluihin vierasseurakuntalaisia? Minkä ikäisenä saa käydä rippikoulun?

Porissa oli viime vuonna 34 rippikoulua, joissa 857 oppilasta. Ei ole suotavaa, että tätä määrää lisätään muista seurakunnista tulleilla. Oppi- ja ammattikoululaiset saavat käydä rippikoulunsa täällä esitettyään oman kirkkoherransa luvan. Yleiset poikien rippikoulut pidetään syksyllä, tyttöjen keväällä. Rippikoululaisten tulee täyttää 15 vuotta ennen konfirmaatiota. Rippikoulu on maksuton. Leiririppikoululaiset suorittavat maksun ruoasta.

MEILTÄ ON KYSYTTY:

Saako jonkun henkilön etunimen muuttaa toiseksi ja miten se voidaan käytännössä toteuttaa?

Aikaisemmin ei kasteessa annettua ristimänimeä voitu muuttaa, mutta 20. 12. 1945 annetun etunimilain 5 §:ssä sanotaan: "Hakemus etunimen muuttamisesta on tehtävä kirjallisesti sen läänin lääninhallitukselle, jossa nimi on väestöluettelossa. Hakemukseen on liitettävä rekisteriviranomaisen todistus, joka osoittaa sen henkilön täydellisen nimen, syntymäpäivän ja perhesuhteet, jonka nimeä pyydetään muutettavaksi." Asianomaisen on kuulutettava hyväksytty muutos paikkakunnan sanomalehdessä ja ilmoitettava uusi nimi väestöluetteloon merkittäväksi (7 §).

MERKKIPÄIVIÄ

Seurakunnan I kappalainen, rovasti T. H. Salonen täytti kesäkuun 16. päivänä seitsemänkymmentä vuotta. Hän on toiminut Porissa vuodesta 1937, aluksi virallisena apulaisena, sittemmin kappalaisena varsinkin diakoniatyön ja evankeelisen suunnan piirissä.

DIAKONISSAVIHKIMYS

oli Porin kirkossa kesäkuun 27. päivänä. Sen toimitti arkkipiispa Ilmari Salomies muistuttaen vihkimispuheessaan rakkauden tarpeellisuudesta seurakuntasisarien tärkeimpänä aseena maailman kylmyyttä vastaan. Vihittäviä oli kymmenen sisaroppilasta. Tilaisuudessa puhui myös diakonislaitoksen johtaja, rovasti Antti Perheentupa ja sisarkuoro lauloi.

MAAMME INVALIDIVÄKI

täytti Porin kirkon kesäkuun 29. päiväksi järjestettyyn aamuhartauksen, jonka piti pastori Teodor Heininen. Vain harvoin näkee yhtäkäsi niin paljon vammaisia, joista toisia sotilaat kantoivat käsivarsillaan.

VÄHITTÄISKAUPPIAAT

pitivät heinäkuun 14. päivänä kesäjuhlaansa Porissa. Kirkossa, jossa rov. Matti A. Mustonen saarnasi, oli toistatuhatta vakavaa kuulijaa. Sankarihaudalla puhui dipl. kauppias L. Koivujuuri ja illalla oli Reposaaren Junnilassa hengellinen ilta. Siikakeiton jälkeen tarjosivat Jumalan sanaa rov. Viljo Lauro, pastorit Paavo Tarna ja Matti Koponen sekä illan isäntä rov. Mustonen.

HAUTAUSMAIDEN HOITAJAT

kautta maan olivat kokoontuneet Porin 5.—6. päiviksi elokuuta opinto- ja retkeilypäiville. Rovasti Matti A. Mustonen piti historiallisen esityksen hautausmaista ja hautaustavoista eri aikoina. Ammatillisten kysymysten ohella tutustuttiin Porin, Väinölän, Pihlavan, Reposaaren ja Ulvilan kirkkoihin, hautausmaihin ja seurakuntakoteihin.

KUOLLEITA

Lähes kolmekymmentä vuotta Mikonkatu 8:n rukoushuoneen vahtimestarina toiminut Kaarle Nestori Lehti kuoli heinäkuun 10. päivänä täytettyään edellisenä päivänä seitsemänkymmentä vuotta. Hautauksen toimitti heinäkuun 16. päivänä rovasti Matti A. Mustonen pastori Aatos Laihon avustamana.

AHDAS PORTTI

— Portti on ahdas ihmisen järjelle, jolle etenkin risti on loukkaus. Se on ahdas portti ihmisen omanarvontunnelle, koska hän ei tahtoisi tunnustaa täydellistä avuttomuuttaan ja köyhyyttään. Portti on ahdas ylpeälle sydämelle, joka ei tahtoisi nöyryä Jumalan ja ihmisten edessä. Se on ahdas ihmisen lihalle, joka ei sallisi vapautta rajoitettavan. Ja lopuksi portti on ahdas senkin tähden, että vain harvat siitä menevät sisälle. Ihminen seuraa mieluummin suuria joukkoja ja tahtoo saada muiden hyväksymisen kuin lähteä tälle yksinäiselle kieltäymysten ja vaivojen tielle.

Aatos Laiho.

TYÖNTEKIJÄVAIHDOKSIA

Tyttötyöntekijä Lahja Leppänen (ent. Koljonen) muutti kuusivuotisen työkauden jälkeen Riihimäelle. Kirkkoneuvosto valitsi hänen seuraajakseen kesäkuun 1. päivästä Armi Pennasen. Nurmijärveltä.

Arkkihiippakunnan Tuomiokapituli määräsi kesäkuun 27. päivänä pitämässään kokouksessa ent. kirkkoherra Urho Patrik Koskenvoiman Porin seurakuntien kirkkoherran apulaiseksi.

Heinäkuun 1. päivänä vaihtui miesten asuntolan Uskon Majan hoitaja. Väinö ja Anna Takala luovuttivat edellisen sairauden tähden toimensa siihen valituille Raimo ja Liisa Alhonpäälle.

MIKSI

näette vaivaa ja kulutatte aikaanne ja voimianne

pyykinpesuun,

kun me teemme sen ammattitaidolla puolestanne. Noudamme kotia, pesemme, silitämme ja tuomme kotiin.

PORIN PESULA

Varvinkatu 25. Puh. 12 311
Valtakatu 4 " 14 356
Maantiekatu 24 " 14 438

SYKSYN KOKOUKSIA

8.—14. 9. Karmel-yhdistyksen raamatuviikko, siht. Aino-Kaija Kaakinen.

21. 9. Merimieslähetyshuhla, rovasti Paavo Hytönen.

28. 9. Porin Rauhanyhdistyksen syysseurat.

1.—5. 10. Liikemiesten Lähetysliiton kokouksia, saarnaaja Mauri Mäkelä.

4.—5. 10. Ruotsinkielisen rippikoulu-nuorison kokouksia, past. Harry Wentzel.

PORIN DIAKONISSALAITOKSESSA on nyt sairasosastolla 93 hoitopaikkaa, vajaamielisosastolla 90 ja Ulvilan hoivakodissa 142 paikkaa. Viimemainitun laitoksen laajennustyö lisää paikkaluvun kolmeensataan. Päämäärä on 600.

Eurajoen Kristilliseen Kansanopistoon

otetaan 16 vuotta täyttäneitä nuoria 16. 10. 1958—2. 5. 1959 kestäville kursseille. Maksut yhteensä 42.100.—; vähävaraisille apurahoja. Opistolla on maatalous- ja liikesivistyslinja. Selostuksia lähetetään pyydettyäessä vapaasti.

HAKEMUKSEEN liitettävä kansakoulutodistuksen jäljennös ja pappintodistus.

OSOITE: Eurajoki, Kansanopisto (puh. 65)

Oskar Antola

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 7 (15)

LOKAKUU

1958

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

RAKENNA VIISAASTI!

KRISTILLINEN KÄSITYS AVIO-ONNESTA

Avioliitto on Jumalan säätämä elämänjärjestys. "Minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva". Näin sanoi Jumala luodessaan Eevan. Mikä elämänmyönteisyys kätkeytyykään Jumalan säätämään elämänjärjestykseen, avioliittoon. Jumala on tarkoittanut sen lahjaksi ja elämän rikkauksi. Avioliitossa on ikäänkuin tun-tuma Jumalan valtaan ja voimaan. Jumala on siinä mukana aina, olkoon avioliitto sitten onnellinen tai onneton. Onnellinen avioliitto muistuttaa ihmiselle Jumalan hyvyyttä. Onneton taas omasta puolestaan panee ihmisen kyselemään: Missä olen rikkonut Jumalan hyvää tarkoittavan tahdon?

Jos mitään niin juuri kotia ja avioliittoa ihmisen tulisi rakentaa viisaasti. Eihän avio-onni tule suinkaan siitä sormuksesta, jonka sulhanen panee morsiamensa sormeen, vaan se tulee Jumalalta niille, jotka sitä hä-neltä anovat. "Jumalass' on onnen avaimet", sanoo vanha Kalevala. Kodin viisas rakentaminen merkitsee Jumalan tahdon kysymistä. Joka ottaa aviopuolison Jumalan kädestä hänen suurena lahjanaan, hänellä on kaikki mahdollisuudet onnellisen kodin omistamiseen. Aviopuoliso oli jo Aadamille Jumalan ensimmäinen hyvä lahja. Sitä hän on nykyajankin ihmisille.

Avioliiton viisaaseen rakentamiseen kuuluu erottamattomasti oikea avioliittomieli, t.s. luonteen kypsyys. Avioliitto on aina kuin yhtälö, jossa on kaksi tuntematonta. Tällaisen yhtälön ratkaiseminen kysyy luonteen kypsyttä. Luther sanoo, "ettei aviossa kaikki ole suoraa, ikäänkuin viivottimella vedettyä". Kahden tuntemattoman sopeutuminen kysyy juuri luonteen kypsyttä. Avioliitto on luonteitten koulu. "Henkisesti kypsä on se ihminen, joka pystyy tekemään kompromissin luopumatta silti omasta mielipiteestään", luonnehtii aikamme johtava filosofi kypsää ihmistä.

Avioliitossa ja kodissa olisi pyrittävä pintakuvasta syvyyskuvaan. Pintakuvaan kuuluu oman onnen etsiminen, syvyyskuvaan taas toisen onnen etsiminen. Kun jälkimmäinen on kodin elämää hallitsemassa, silloin koti rakentaa yhteiskuntaa. Sellaisessa kodissa näet lapset kasvavat hyvässä maaperässä kehittyen kypsiksi luonteiksi. Aikamme ja sen kotien sairaus ilmenee siinä meihin syövytyssä käsityksessä, että avioliitossa olisikin etsittävä juuri omaa "onnea" sekä kuunneltava ihanan voittamattomiksi kuvattujen vaistojen ääntä. Kristillinen käsitys onnesta on toinen. Ihmisen onni on lähellä Jumalaa. Se on mahdollista Jumalan tahdon tekemisessä. Siinä ihminen löytää lepon ja rauhansa. Se on kristillinen onni.

Nuoret! Käykää viisaasti avioliittoa ja kotia rakentamaan!

Paavo Tarna.

SEURAKUNNAN PYHÄKOULUT

K a u p u n g i s s a : Seurakuntakoti Itäpuisto 14, Rukoush. Mikonk. 8, Ev. Nuorisol. Varvink. 4, Krist. Työväenyhd. Säveltäjänk. 5, Vanha ammattikoulu, Kiertok. 18 ask.huone, Pres. puistok. 26, NNKY Esivallank. 6, Rukoush. Esivallankatu 35, Rukoush. Neuvosmiehenkatu 6, Diakonissalaitos, Pyhäkouluhuone Kasvihuoneenk. 18, Nirkkolank. 24 Salonen, Pinomäen Repo, Väinölän srk.talo, Vanhankoiviston koulu, Kalaholman koulu, Seikun alueen Salokangas, Toejoen rukoush., Ruosniemen rukoush., erikseen tytöille ja pojille, Mäntyluodon merimieslähetys.

M a a s e u r a k u n n a s s a : Tuorsniemen kodit, Viasveden koulu, Preiviikin Arvela, Kyläsaaren koulu, Pihlavan seurakuntatalo, Yyterin koulunseudun kodit, Yyterin Tontti, Toukarin Honkasalo, Pietniemen Karvanen. Pyhäkoulutoimen johtaja, past. Aatos Laiho, Väinölän seurakuntatalo, puh. 15 921.

NUORTEN LEIRITOIMINTA

Seurakunnan poikia oli kymmenellä leirillä kaikkiaan 233. Edellisenä vuonna 177. Kahdella tyttöleirillä oli yhteensä 107 tyttöä. Kesä tarjosi näin 1.266 leirivuorokautta luonnon helmassa. Seurakuntanuorista oli 106 mukana jollakin leirillä. Muutamat pojat ottivat osaa pitkälle pyörävaellukselle ja joitakin oli myös Partaharjun leirikeskuksessa. Mainittava on myös onnistunut rippikoululeiri Junnilassa.

T. H. Salonen

VAHDIN- VAIHTO

Y. K. Heinonen

Sunnuntaina syyskuun 29. p. vietti Karhulinna salin täyteinen seurakuntalaisten joukko rovasti T. H. Salosen eläkkeelle siirtymisen juhlaa.

Seurakunnan kirkkoherra, rovasti Matti A. Mustonen puhui pappisviran monipuolisuudesta kansankirkossamme huomauttaen myös, että Porin seurakunnassa nyt ensi kerran toteutuu papiston eläkelaki.

Lukuisat muutkin puhuivat lähtijälle. Kirkkokuoro ja kitarakuoro

esiintyivät ja tarjoilun ohessa oli myös piano- ja yksinlauluesityksiä. Tilaisuuden alkoi pastori Aatos Laiho ja päätti pastori Tapani Pietilä, edellinen puhuen pappisviran perinteistä ja jälkimmäinen ajan lyhydestä. Juhlija kiitti todeten, että Porissa on ollut hyvä olla pappina.

Tuomiokapituli on määrännyt virkaatoimittavaksi ensimmäiseksi kappalaiseksi Porin nuorisopastori Yrjö Kalevi Heinosen.

LASTEN PÄIVÄKERHOT

Porin seurakunnassa ovat alkaneet seurakuntakodissa Itäpuisto 14, Väinölän ja Pihlavan seurakuntakodeissa ja Toejoen rukoushuoneessa. Kerhot kokoontuvat neljästi viikossa. Muualla, paitsi Pihlavassa työskennellään kahdessa vuorossa klo 9—12 ja 12—15 välisinä aikoina. Lapset ovat 3—6 vuotiaita. Kerho-ohjaajia on kaikkiaan seitsemän ja lapsia yhteensä 224, niistä 127 keskikaupungilla. Työtä johtaa teologian kandidaatti Liisa Huuhka. Tämä seurakunnan järjestämä toiminta vapauttaa äidit muuta-

SEURAKUNNAN DIAKONIA- TOIMISTO,

puistojen kulmauksessa on avoinna maanantaisin klo 12—14, tiistaina, torstaina ja perjantaina klo 11—13, jolloin otetaan vastaan lahjoituksia ja hoidetaan alan asioita. Samassa paikassa on sunnuntaisin klo 9 ns. pullakirkko, keskiviikkoisin klo 19 veljespiiri ja perjantaisin klo 19.30 katulahetyskokous.

miksi tunneiksi ja auttaa leikki-ikäisiä lapsia uskonnollisessa ja sosiaalisessa kasvatuksessa.

SEURAKUNNAN POJAT

Keskikaupunki: Poikakerhot, osastokokoukset, aamuvartiot, kirkkomatkat, valokuvaus-, luonnon-, lennokki-, askartelu-, vimppeli-, postimerkki-, retkeilykerhot, soittokunta, peli-illat.

Väinölässä: Askartelu-, lennoki-, laulu-, radiokerhot, aamuvartiot, Vanhankoiviston ja Koivistonluodon kerhot ja nuorukaisosasto.

Pihlavassa: Askartelu-, piirustus- ja poikakerhot.

Vähäraumalla: Poika- ja nuorisokerhot.

Uusikoivistolla: Poikakerhot.

Ruosniemessä: Poika- ja liikuntakerho.

Toejoella: Poikakerhot.

Mäntyluodossa: Poikakerhot ja osastokokoukset.

Maaaseurakunnassa: Viikerissä, Toukarissa, Lyttylässä, Ulasoorissa, Tuorsniemessä, Kyläsaaressa.

Partiotyö alkaa tänä syksynä Väinölässä ja Pihlavassa.

Urheilu- ja retkeilytoiminnasta ilmoitetaan sanomalehdissä.

Lähempiä tietoja kokoontumisajoista ym. antavat poikatyönohjaajat Otto Syrjä, Itäpuisto 14, puh. 14 992 tai Oiva Levomäki, Hallitusk. 9, p. 15 144.

MERKKIPÄIVÄ

Syyskuun 10. päivänä täytti hautausmaanhoitaja Martti Viljam Ahonen 50 vuotta. Seurakunnan puolesta rov. Matti A. Mustonen ja taloudenhoit. E. Ylätupa puhuivat ja ojensivat muistolahjan.

LOKAKUUN OHJELMA

- 1.—5. 10. Liikemiesten Lähetysliiton illat, saarn. Mauri Mäkelä.
- 4.—5. 10. Ruotsal. rippikoululaisten kokouksia, past. Harry Wentzel.
5. 10. Lähetysjuhla, rov. Kalervo Korpinen.
5. 10. Pihlavan Rieskalan alueen kutsukokous.
12. 10. Herättäjäseuroja, past. Aarre Pyy.
12. 10. Partiolaisten kirkkoilta, rov. Ekko, past. Y. Heinonen.
19. 10. Evankeliumijuhla, rov. E. Hakala.
19. 10. Keskikaupungin suurpoikakokous.
19. 10. Hoivatuki r.y. kirkkoilta.
19. 10. Pihlavassa rukoilevaisseurat, joht. O. Antola ym.
20. 10. Väinölän suurpoikakokous.
21. 10. Pihlavan suurpoikakokous.
26. 10. Diakoniapäivä seurak. kirkkoissa.
1. 11. Porin Diakonissalaitoksen juhla, rov. Antti Perheentupa.

KESÄKOTI JUNNILA

Kuluneen kesän aikana on seurakunnan kesäkodissa Reposaaren Junnilassa ollut kuudellatoista leirillä kaikkiaan 722 osanottajaa. Suurin osa oli poika- ja tyttöleiriläisiä, nim. 302. Seuraavan ryhmän muodostivat äiti-leiriläiset 198 äitiä ja 67 lasta. Kesäkodin emännöityä hoiti rouva Lahja Salmi. Meren läheisyydessä vietetyt päivät olivat suureksi virkistykseksi.

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 8 (16)

MARRASKUU

1958

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Rovasti T. H. Salosen siirryttyä lokakuun alussa eläkkeelle, on Kirkkosanomien saanut käytettäväkseen hänen ajatuksiaan, joita lainaamme seuraavassa.

Lihan ja hengen välinen taistelu on käynnissä joka hetki. Ne ovat sovittamattomia. Toinen voima vie tuhoon ja kuolemaan, toinen taas onneen ja elämään. "Liha himoitsee henkeä vastaan", apostoli sanoo. Sama apostoli sanoo, että "lihan mieli on vihollisuutta Jumalaa vastaan".

Hengen valon säteitä tunkeutuu kaikkialle. Joku alkaa ottaa niistä vaarin ja alkaa tuntea niiden hyvää

vaikutusta. Vähitellen ihminen oppii erottamaan valon ja pimeän, lihan ja hengen, synnin ja vanhurskauden toisistaan. Pyhän Raamatun joku sana tai lause, joka jo vuosia sitten on unhoon painunut, palautuu mieleen. Joku ihana muisto tai tapaus johtuu mieleen.

Vähitellen ihminen huomaa kaksi valtavaa voimaa itsessään, jotka ovat riidassa keskenään. Toinen vetää toi-

KAKSI RAAMATTUPIIRIÄ

on alkanut toimintansa Porissa. Maanantaisin klo 19 kokoontuu miesten raamatunlukupiiri rov. P. O. Ekon johdolla Hallituskatu 9 kappelissa merimieslähetysten nimissä. Uudella-koivistolla on past. Tapani Pietilän johtama piiri, joka käy kodeissa joka toinen keskiviikko klo 19.30. Molemmat piirit ovat joskus aikaisemminkin toimineet.

saalle, toinen toisaalle. Ristiriitoja tulee, levottomuus nousee, taistelu alkaa. Lihan mielen mukaan elävällä ei ole tällaista taistelua, sillä hän elää suruttomasti tämän maailman mielen mukaan. Joka saa silmänsä auki, alkaa seurata valoa, rakkautta ja henkeä. Hän alkaa kysyä ja pyytää sellaista seuraa. Jeesus nimi ja hänen yhteytensä tulee päivä päivältä rakkaammaksi. Lopulta Jeesus saa voiton ja ihminen tulee Vapahtajansa omaksi, löytää hänessä rauhansa, elämänsä, kaikkensa.

Pyhä Henki vakuuttaa sielulle anteeksiannon, rauhan ja voiman. Joka-päiväinen pyhän sanan viljely, uskon rukous ja Vapahtajan kanssa seurustelu tulevat elinehdoiksi. Mikä hengen on, sitä ihminen etsii ja pyrkii noudattamaan. Kyllä taistelu riehuu rinnassa, mutta Jeesuksessa on voitto-voima. Eikä tämä taistelu lopukaan ennen kuin haudassa. Joka päivä Herra varustaa heikot omansa kuhunkin taisteluun. Tämä on elämää uskossa Jeesukseen ja hänen sovinto-vereensä.

MEILTÄ ON KYSYTTY

Mitä lisämaksuja tulee, jos kirkkoherranvirastoa pyydetään lähettämään virkatodistus postitse?

Asiakirjain lähettämisestä postitse on annettu laki 26.2.1954 ja asetus samana päivänä. Asetuksen 8 §:n mukaan on suoritettava postimaksun lisäksi valtion ja kirkon viranomaiselle 100 mk. Jos asiakirja lähetetään postiennakkona, on tavallisesta kirjeestä olevan 30 mkn postimaksun lisäksi suoritettava myös 30 mkn postiennakkomaksu. Esim. 30 mk maksava todistus tulee näin maksamaan vastaanottajalle 190 mk. On siis edullisempaa itse tai asiamiehen kautta noutaa tarvittavat todistukset.

KAKSI PARTIOLIPPUKUNTAA

toinen pojille, toinen tytöille perustettiin lokakuun 15. pnä Väinölän seurakuntatalossa. Poikien johtajaksi kutsuttiin vahtimestari Mikko Kekki, tyttöjen nuorisotyönohjaaja Armi Penanen. Tilaisuudessa valittiin myös 15 henkilöä yhteiseen vanhempain-neuvostoon siten, että Väinölästä, Pihlavasta ja keskikaupungilta kustakin tuli viisi. Poikien kouluttajaksi tuli nuorisonohjaaja Otto Syrjä. Kun on saatu tarpeellinen määrä vartionjohtajia, voidaan alkaa työ partiolaisten keskuudessa mainituissa kolmessa paikassa. Uusien seurakuntien yhteyteen voidaan näin saada myös partio-toimintaa.

Mainittakoon, että yli puolet maamme lippukunnista ovat seurakunnallisia.

LYTTYLÄN RUKOUSHUONE

NUORTEN EVANKELIOMISPÄIVÄT

"Valmistaudu kohtamaan Jumalasi" on kuukauden vaihteeseen järjestettyjen evankelioimispäivien tunnus. Karhulinnassa puhuvat past. Matti Koponen, rov. Matti A. Mustonen, khrat O. Kahra ja Teuvo Innola, past. Paavo Tarna, teol. kand. Liisa Huuhka, op. Antti Tuominen, talousop. Kerttu Tuorila, neiti Terttu Jalas-koski ja siht. V. Tenkanen.

RUKOUSVIIKKO KIRKOSSA

Porin kirkossa vietetään NKY:n rukousviikkoa 9.—14. 11. aiheesta "Jos joku on Kristuksessa, on hän uusi luomus". Tilaisuudet sunnunt. klo 18, muina päivinä klo 19. Oman seurakunnan pappien lisäksi puhuvat kirkkoherra Väinö V. Vaarno, pastori Mauno Mäntymaa ja lehtori Tauno Hoikko.

Lokakuun 19. pnä pidetyssä syyskokouksessa päätti Lyttylän rukoushuoneyhdistys lahjoittaa rukoushuoneensa Porin maaseurakunnalle ehdolla, että kokoussali säilytetään nykyisessä suuruudessaan, että tiloja rakennetaan kerhotyötä ja vahtimestarin asuntoa varten ja että lämmityslaitteet uusitaan. Kokousta johti rov. Matti A. Mustonen pitäen myös saarnan jumalanpalveluksessa, jonka liturgina toimi past. Y. K. Heinonen. Tilaisuuden päätteeksi puhui vielä past. Heinonen.

KIRJAKERÄYS MERIMIEHILLE

tuotti merimieslähetysjuhlan yhteydessä 21. 9. yhteensä 245 kirjaa, jotka on Mäntyluodon satamalähetysten toimesta jaettu somalaisiin laivoihin.

Tilaisuuksissa pyritään auttamaan nuoria löytämään elämällensä oikea onnellinen suunta.

SEURAKUNNAN TYTÖT

Keskikaupugilla: 5 tyttökerhoa. Väinölä: 7 tyttökerhoa, joista 2 talouskerhoa. Uusikoivisto: 3 tyttökerhoa. Pinomäki: 2 tyttökerhoa. Kalaholma: 2 tyttökerhoa. Pihlälä: 4 tyttökerhoa, joista 2 talouskerhoa. Mäntyluoto: 2 tyttökerhoa. Käppärä: 4 tyttökerhoa. Vähärauma: 3 tyttökerhoa. Toejoki: 2 tyttökerhoa. Ruosniemi: 3 tyttökerhoa. Toukari: 2 tyttökerhoa. Kyläsaari: 1 tyttökerho.

Maaseurakunnassa: Viikereissä, Ulasoorissa, Lyttilässä, Tuorsniemessä tyttökokouksia joka toinen viikko.

Uutena työmuotona aloitti tänä syksynä toimintansa Seurakunnan Tyttökuoro, joka kokoontuu keskiviikkoin Seurakuntakodissa opettaja Kyllikki Haukijärven johdolla.

16. 10. perustettiin partiotyttölippukunta, joka toimii aluksi Väinölässä.

Kerhotoiminnassa on vakinaisten työntekijäin lisäksi 27 kerhonjohtajaa. Kerhonjohtajain kokouksia on kerran kuukaudessa.

MARRASKUUSSA MUISTETTAVAA

- 1.—2. 11. Seurakunnan nuorten evankelioimispäivät Karhulinassa. Past. Matti Koponen ym.
1. 11. Diakonissalaitoksen kirkkojuhla, rov. Antti Perheentupa.
9. 11. Vanhempien ilta seurakuntakodissa tyttöjen järjestämänä.
9. 11. Krist. Työväenyhdistyksen juhla, reht. Anni Oksanen.
9. 11. Kutsukokous Pihlavan Enäjärven kodeille.
- 9.—14. 11. Rukousviikko kirkossa.
16. 11. Kutsukokous Pihlavan päiväkerholaisten äideille.
23. 11. Porin Mies-Laulun kirkkokonsertti.
- 24.—30. 11. Kansan Raamattuseuran evankelioimiskokouksia. — past. Mauri Tiilikainen ym.
30. 11. Kirkkokuoron adventtilaulajaiset.

Lähempiä tietoja kokoontumisajoista ym. antavat tyttötyönohjaajat Eila Syrjä, Itäpuisto 14, puh. 14 992 tai Armi Pennanen, Rauhanpuisto 11, puh. 12 043.

HYVÄN UNEN SAATTE

jos on hyvä omatunto ja vuodevaatteet meiltä.

Vuodevaatekeskus

Yrjönkatu 20.
Puh. 14018

Satakunnan Kirjateollisuus Oy:n kirjapaino, Pori, 1958

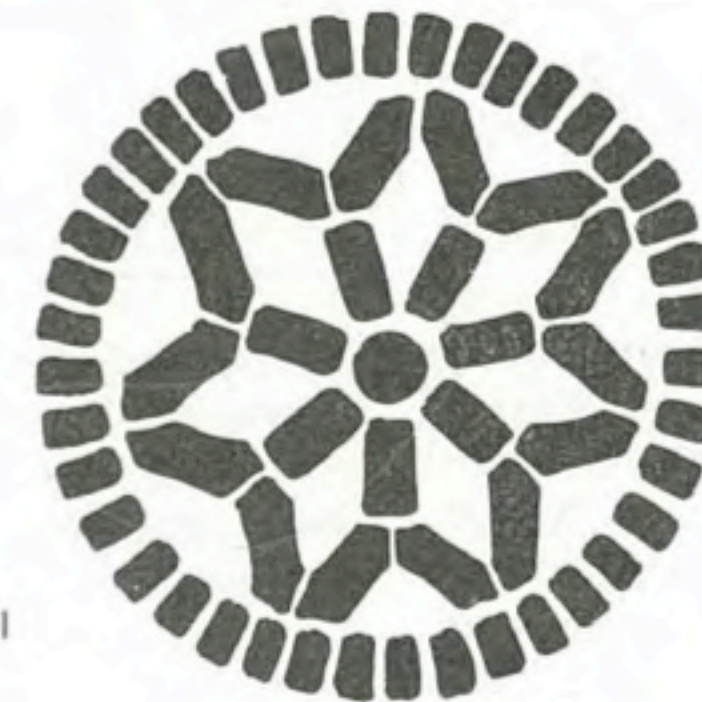
PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 9 (17)

JOULUKUU

1958

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

TÄHTI NOUSEE JAAKOBISTA

Vanhassa Testamentissa on jatkuva sarja ennustuksia, jotka puhuvat joulun sanomasta, Lunastajan tulosta maailmaan. Näiden ennustusten joukkoon kuuluu myös tämä: "Tähti nousee Jaakobista ja valtikka kohoaa Israelista" (4 Moos. 24: 17).

Ennustettu tähti alkoi kohota silloin, kun Itämaan tietäjät havaitsivat sen, kun Lunastaja oli syntynyt. Tähti saavutti lakipisteensä silloin, kun maailmanlunastus oli toteutunut tosiasia, kun kuultiin huuto "Se on täytetty". Tähti näytti ymmärtämät-

tömien ihmisten mielestä tällöin laskeneelta. Ja yhä syvemmälle se näytti vaipuvan, kun Hän "astui alas tuonelaan", kun jopa opetuslapsetkin jouituivat hetkiseksi murheen valtaan. Mutta tämän tähden näkevät uskon silmin tänäkin päivänä ne, jotka ruikoilevat syntihädässänään "suo yks'kin säde sieltä virkistämähän mieltä". Ja kerran Jaakobin tähti on taasen loistava kirkkaasti, silloin kun Jumala luo uuden taivaan ja uuden maan, kun hän pyyhkii kaikki kyöneleet omiensa silmistä.

Me tässä maailmanajassa elävät ihmiset olemme todella mitä moninaisimpien murheiden vaivaamia. Yksinpä pitkä, pimeä syksy saa mielemme helposti yhtä pimeäksi kuin on meitä ympäröivä luonto. Ja vaikeudet, joita ei kukaan elämässään voi välttää, pyrkivät nekin viemään meiltä aurinkoisen onnen. Niinpä Paavalikin sanoo kerran: "kun ei aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen päivään, katosi meiltä viimein kaikki pelastumisen toivo". — Meidän mielemme vire riippuu ratkaisevasti siitä, mitä ympäristössämme havaitsemme.

Kuinka iloiseksi sen vuoksi mielemme tuleekaan, kun joulun tähti syttyy merkiksi siitä, että syksyn pilvet, kirkkaitten näköalojen esteet, ovat hälvenemässä. Joulun tähdellä on kuitenkin vielä syvempi sanoma. Se kertoo meille siitä, ettei myöskään syntisen ihmisen ja Jumalan vä-

Kansikuvamme: Tiilinen tähtikuvio Ulvilan ja Tyrvään kirkonpäädyssä.

UUSI NUORISOPAPPI

Antti Ilmari Uljas astui 6. 11. 1958 Porin nuorisopastorin virkaan saatuaan edellisenä päivänä papik-sivihkimisen Turussa arkkipiispa Ilmari

Salomiehen ollessa vihkipöytä. Pastori Uljas on syntynyt Turussa 22. 12. 1933. Asunto: Tampereentie 6 B. Puh. 13 148.

hilla enää ole esteitä. Jeesus näet "purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden". Joulun tähti todistaa meille Golgatan tapahtumista "Se on täytetty".

Meidän mielemme vire on riippuvainen siitä, mitä havaitsemme ympäristössämme — ja itsessämme. Itseemme, todelliseen olemukseemme, katsoessamme mielemme tulee entistäkin pimeämmäksi. Rukoilkaamme sen vuoksi "suo mielen pimeys mun voittaa sun kirkkahalla sanallas". Sana on tässä maailmanajassa kirkas kointähti. Uskokaamme sentähden sanaan jopa vastoin tuntemuksiamme. Kun tämän teemme, mielemmekin valkenee, kointähti koittaa myös meidän sydämissämme, niinkuin Pietari lupaa. Mielemme täyttää kiitosmieli. — Näin opimme myös luottamaan siihen sanaan, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat.

Heikki Huhtala

MERIMIESLÄHETYKSEN HYVÄKSI TOIMITTU REPOSAARESSA JO 70 V. SITTEN

Reposaaren sijainti Kokemäenjoen suussa aavan meren rannalla ja varsinkin sen suojainen luonnonsatama ovat olleet syynä sen yhdyskunnan syntymiseen, joka täällä nyt muodostaa kuin pienoiskaupungin. Jo maamme tehdyn ensimmäisen ristiretken aikoina n. 800 vuotta sitten, ehkä aikaisemminkin, ovat Pohjanlahdella kulkeneet alukset käyttäneet Reposaarta suoja- ja kauttakulkusatamaana. 1700-luvun loppupuolella rakennettiin tänne ensimmäiset laiturit ja makasiinit merenkulkijoita varten. Seuraavalla vuosisadalla Reposaari oli varsin huomattava laivanrakennuspaikka ja saman vuosisadan loppupuolella maamme suurin putavaravientisatama.

On luonnollista, että saaren asukkaat varsinkin asutuksen lisääntyttyä huomattavasti 1800-luvulla, katsoivat olevansa velvollisia myös jotain tekemään merenkulkijain hyväksi. V. 1889 perustettiinkin lukusali merimiehiä varten ja pastori J. W. A. Kuhlbergin ollessa Reposaaren pappina alkoi toimintansa merimieslähetyksen hyväksi toimiva ompeluseura, joka kesäkuun 17 p:nä 1888 järjesti Reposaaren kansakoulussa arpajaiset mainitun lähetyksen työn tukemiseksi. Arpajaisen puhdas tulo oli mk 629:50.

Tämä pastori Kuhlbergin perustama merimieslähetyssompeluseura ei tosin näytä olleen elinvoimainen. Ei ainakaan ole säilynyt mitään tietoa sen myöhemmästä toiminnasta. Mut-

ta arvattavasti vuoteen 1892, jolloin Kuhlberg muutti pois Reposaaresta, se kuitenkin pysyi hengissä. Joka tapauksessa pidettiin tammikuun 11 p:nä 1911 Reposaaren kirkossa hartaushetki, jonka päätyttyä perustettiin pastori V. S. Hiissan toimesta uusi merimieslähetyssompeluseura. Sen ensimmäiseen johtokuntaan valittiin rouva Augusta Eklund puheenjohtajaksi, neiti Edla Forss sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi sekä rouvat Fanny Norgren ja Maria Wahlroos muiksi jäseniksi.

Ompeluseura kokoontui alkuaikoina yksityiskodeissa ja myöhemmin myös lastentarhan huoneistossa sekä vuodesta 1922 lähtien Suomen Merimieslähetyssseuran Reposaaren perustamalla lähetyssasemalla, kunnes asema siirrettiin nykyiseen paikkaansa Mäntyluotoon.

Merimieslähetystyö on edelleenkin lähellä reposaarelaisten sydäntä. Merimieslähetysspiirissä, kuten sitä nykyään usein nimitetään, on tavallisimmin mukana 25—30 seurakuntalaista, myös nuoria, ja sen toimesta on vuosittain voitu lähettää Suomen Merimieslähetyssseuran työn tukemiseksi seurakunnan pienuuteen nähden varsin huomattavia summia. Jumala on siunannut meitä näissä kokouksissa myös hengellisesti, ja me luotamme siihen, että hän edelleenkin on meidän kanssamme, koska työ syvemmältä katsoen on hänen.

Viljo Lauro

Joulu on taas tulossa keskellemme. Joulun kiireet ja touhut ympäröivät meitä. Jokaiselle äidille ja isälle joulunaika tuo paljon huolta. Se on kallis. Se ei tuo vain iloa, vaan myös rahan menoa, jonka raskauden erikoisesti isät tuntevat kukkaroissaan.

Joulun tunnukset jo ympäröivät meitä. Joulukuuset kimmeltävine kynttilöineen ja koristeineen tervehdivät meitä kauppojen ikkunoissa ja ovilla. Joulupukitkin monissa joulujuhlissa tai kaupallisina mainoksina ovat ilmestyneet näköpiiriimme. Eikö pähän myös tänä jouluna yhden jos toisenkin kotiimme vielä tule tuo valkoparta, karvaturkkiin puettu ja naamioitu ukko kyselemään, olemmeko olleet kilttejä lapsia, ja jakamaan lahjoja?!

Yleisessä tajunnassa joulu on runsaiden ruokapöytien, palavien kynttilöiden ja lahjojen herttainen juhla, johon liittyy joulukirkko jouluvirsiin.

Mutta olemmekohan kiinnittäneet huomiota siihen, että ensimmäisen joulun ja meidän joulumme välillä on olennainen ero. Jouluhan on Vapahtajan syntymäjuhla. Jeesus syntyi Beetlehemissä eläinten suojassa. Ei hänellä eikä hänen äidillään ollut sijaa ihmisten asunnoissa. Liekö ollut jokin valotuikku palamassa seimen yllä, johon nuori äiti, kapaloituaan, oli lapsen pannut? Ei siellä ollut lahjoja, ei runsaita ruokapöytiä, ei iloista naurua. Oli hiljaisuutta ja pyhää rauhaa.

Meidän nykyajan tyytymättömien ihmisten on hyvä muistaa se.

Ehkäpä joulu puhuukin meille sii-

"JOULUPUKKI, JOULUPUKKI, VALKOPARTA, VANHA UKKI!"

tä, että kaikki suuri tapahtuu hiljaisuudessa.

Eiköhän meidän joulunvietossamme ole itse asiassa jotain joululle vierasta?

Eihän joulun evankeliumeissa puhuta joulukinkuista eikä notkuvista juhlapöydistä. Paistetut tai palvatut sikojen peräpakarat ovat tulleet joulupöytiimme germaanien talvipäivänseisauksen juhlista, jotka olivat teurastusjuhlia. Niissä syötiin — ylen syötiin, — ja juotiin vahvasti. Eikö pähän joulun ruokapöytien runsaudessa ja lahjoissa ole myös muistoja roomalaisten saturnaliajuhlista, joilla he vastaanottivat uutta vuotta? Välttämätön joulupuuro — eikö se ollut alunperin esi-isien hengille keitettyä ja pantuna uunin pankolle heitä varten?

Mikä se joulupukki sitten oikeastaan on?

Vielä sata vuotta sitten ei joulupukki tuonut lahjoja, vaan oli tuhmien lasten pelotin, mutta ei vain lasten, vaan kaikkien jotka eivät kodin parasta etsineet. Joulupukki on saanut aiheita useilta tahoilta syntyynsä, kunnes siitä on tullut ny-

kypäivien kiltti setä, joka jakelee lahjoja hyville lapsille. Mutta ei joulun evankeliumi tunne koko olentoa.

Eikö ole myöskin niin, että joulupukki on kärsimässä pahaa inflaatiota? Jopa voidaan puhua joulupukin konkurssista. Joulupukki on muodostunut kauppamainokseksi, joka 1. adventista alkaen ilmestyy näkyviimme ja monin keinoin pyrkii osoittamaan, että ihmisten on hyvä tilaisuus käyttää asianomaisia liikkeitä hyväkseen. Onpa havaittu, että joulupukit ovat heitä naureskelleille lapsille kiroilleet, jopa esiintyneet päissäänkin. Äitien on vieläpä tarvinnut varoittaa heitä tuhmista joulupukeista.

Eikö joulupukkiin itse asiassa liity jotain valheellista, jopa arvotonta? Kun lapsille selviää, että joulupukki on pelkkää silmänlumetta, vanhempien ja ystävien hyvän tahdon vertauskuvaa, voi heissä särkyä jotain, joka on suuriarvoisempaa kuin konsanaan joulupukin todellisuuden haihtumista.

Eräs nuoruuteni toveri kertoi tapaoksen koulustaan. Hänellä oli opettajana eräs kristinuskonvastaisis-

ta mielipiteistään tunnettu henkilö. Tämä oli kirjoittanut kirjojakin, joissa hän ivaili kristinuskoa. Opettaja laski tämän tästä tunneillaan karkeata leikkiä pyhistä asioista. Poika, joka oli vakavahenkisestä kodista ja toimii muuten nykyään Helsingissä lääkärinä, oli kerran noussut tunnilla ylös paikaltaan ja pannut vastalauseen opettajan puheiden johdosta. Se oli tehonnutkin opettajaan. Mutta seuraavalla väliajalla eräät oppilaat, opettajansa suuret ihailijat, olivat pilkallisesti kysyneet pojalta: "Uskotko sinä joulupukkiinkin?" Joulupukikuvitelma yhdistettiin kaikkein pyhimpään asiaan.

Joulupukista voi tulla esto, joka heijastuu elämäntutkimuksen muodostuksessakin.

Kerrotaan, että uskonpuhdistajamme Martti Lutherin kodissa oli joulu na kyllä pystytetty pieni joulukuusi julistamassa elämän voittoa talven kylmyydestä, pimeydestä ja kuolemasta. Sen lisäksi oli rakennettu pöydälle pieni Beetlehemin seimi. Sen ympärille isä kokosi lapsensa ja lausui heidän kanssaan "Enkeli taivaan lausui näin." Koko virren ymmärrämme parhaiten juuri tätä taustaa vasten.

Eiköhän Martti Lutherin kodin esimerkki olisi parempi kuin nykyinen joulupukkitouhu? Pöydälle rakennettu Beetlehemin seimi, joka puhuu taivaallisesta joululahjasta ja sen alla joululahjat äidiltä, isältä, veljiltä, sisarilta, tädeiltä, sediltä ja ystävilta heijastuksena tästä suuresta joulun lahjasta!

Jatkuu siv. 7

Vanhan hautausmaan portti.

PORIN HAUTAUSMAAT

Hautausmaissa lepäävien kansalaisten lukumäärä on yleensä suurempi kuin elossaolevien. Varsinkin, jos asutus on satoja vuosia vanha, ovat monien menneiden sukupolvien luut ehtineet maata kirkkomaan multiin.

Porin kaupungin perustamisajoilta asti käytettiin seurakunnan puukirkon ympärillä olevaa hirsiaidan rajoittamaa Kokemäenjokirannan hiekkaharjua hautauksiin. Se sijaitsi nykyisen Hallituskatu 16 kohdalla. 1800-luvun alulla oli tämä ahdas alue noussut jo neljä kyynärää yli kadun pinnan. Myös kirkon lattian alle oli tapana haudata ruumiita. Ajan tavan mukaan varakkaat ostivat itselleen oikeuden ns. muurihautojen perusta-

miseen. Sellaisia oli Porissakin useita sekä kirkossa, että hautausmaalla. Muutamien päällä oli pieni rakennuskin.

Kun haudat kaivettiin sangen mataliksi, ryhdyttiin terveydellisistä syistä vastustamaan kirkkoon hautaamista. Vuonna 1773 kielsi maistraatti Sacklenin ehdotuksesta kuumeeseen kuolleitten hautaamisen kirkkoon, "koska etenkin kesäaikaan semmoinen haju nousee haudoista, etteivät ihmiset voi tulla kirkossa toimeen, vaan monet saavat taudin ja kuoleman."

Kaupungin vuonna 1801 sattuneen palon jälkeen katsottiin ahtaaksi käyneen kirkkomaan edistävän mätäkuumetta ja siksi ehdotettiin, varsinkin tarmokkaan kirkkoherra Fredrik

Lebellin toimesta, että hautausmaa siirretään pois kaupunkialueelta. Sopiva paikka löydettiin Hampusten mäeltä, nykyisen vesitornin takaa. Tarun mukaan oli Birger Jaarlin laiva ajanut siihen karille. Rangais-
tukseksi hirtätti hän sille paikalle päällysmies Hampuksen.

Tämän hautausmaan vihki mainittu kirkkoherra Lebell kesäkuun 11. pnä 1809. Entiset haudat kirkossa ja kirkkomaalla luovutettiin tai ostettiin ja hautausmaa tasattiin. Ensimmäinen uuteen maahan haudattu vainaja oli kirkkoherran renki Johannes Kuuminen. Vihkijä itsekkin joutui sinne 1819, mutta hänen harmaansinisestä marmorista tehty hautakivensä on hävinnyt. Vain rouvan, Eva Albertina v. Willebrandin kivi on pystyssä. Tätä hautausmaata laajennettiin vuosina 1830 ja 1850, kunnes siihen ei enää 1890 jälkeen ole haudattu. Mutta tiiliset portit, kiviaita, joukko rautaisia ja kivisiä muistomerkkejä on jäljellä kauniin puiston keskellä.

Nykyisen hautausmaan vihki 24. pnä heinäk. 1884 kirkkoherra K. E. Stenbäck. Vuonna 1912 sitä laajennettiin, 1891 rakennettiin arkkitehti J. Blomqvistin suunnittelema siunauskappeli ja vuosisadan vaihteessa J. Stenbäckin piirtämä ja Akseli Gallen-Kallelan freskoilla varustettu Sigrid Juseliuksen mausoleumi. Tämä on yksi huomattavimpia Porin nähtävyyksiä. Parhaillaan on suunnitteilla uuden, ajanmukaisen siunauskappelin rakentaminen laajentuneeseen hautausmaan osaan.

P. O. Ekko.

Joulu lähestyy...

ja lahjojen valinta tulee ajan-
kohtaiseksi. Kauniit kotiteks-
tiilimme auttavat valintaan,
joista riittää iloa vuosiksi
eteenpäin.

PORIN
Käsityötarpeisto

JOULUPUKKI...

Sillä joulu, josta joulun evankeliumi kertoo meille, on niin paljon sanova ja mieliä herkistävä, että se virittää sielumme pyhään hartauteen ilman suuria ulkonaisia eleitäkin.

Älköön joulussamme olko suinkaan pääasioita syöminen ja juominen, notkuvat ruokapöydät, ulkonainen loisto ja kalliit lahjat, vaan joulun evankeliumin suuri sanoma!

Sillä vaikka joulun evankeliumilla, kun se ensikerran julistettiin, ei ollutkaan loistavia ulkonaisia puitteita, vaikka se oli ulkonaisesti puuttuvainen, kaikui silloin paimenille enkelten laulu ja sanoma maailman vapahtajasta, Taivas tuli maan päälle. Jumalan valtakunnan ja tämän maan välinen raja hävisi. Iankaikkinen pelastus tuli kaiken kansan osaksi.

Se oli joulun suuri lahja. Sen rinnalla maiset lahjat ovat pieniä. Ne vain heijastavat tätä suurta taivaallista lahjaa. Matti A. Mustonen.

JOULUKUUN KIRKKOJUHLIA

PORIN KIRKOSSA

30. 11. klo 10 Jumalanpalv. Rov. Matti A. Mustonen, kirkkokuoro.
 „ 13 Ruots. jumalanpalv.
 „ 18 Kirkkokuoron adventtilaulajaiset.
 24. 12. „ 16 Ruotsal. jouluhartaus, rov. Matti A. Mustonen.
 „ 17 Suomal. jouluhartaus, rov. Matti A. Mustonen.
 25. 12. „ 8 Joulukirkko, past. Paavo Tarna, kirkkokuoro.
 „ 11 Joulukirkko, past. Antti Uljas.
 26. 12. „ 10 Jumalanpalv. past. Y. Heinonen.
 „ 18 Marttyyrien muistojuhla rov. P. O. Ekko, past. Paavo Tarna.
 31. 12. „ 22 Uudenvuoden vastaanotto past. Y. Heinonen ja Antti Uljas.

PIHLAVAN KIRKOSSA

30. 11. klo 10 Past. Aatos Laiho Pihlavan laulajat.
 „ 17 Pihlavan laulajien adventtilaulajaiset.
 24. 12. „ 16 Ruotsal. jouluhartaus past. T. Heininen.
 25. 12. „ 7 Joulukirkko, past. T. Heininen, Pihlavan laulajat.
 26. 12. „ 10 Rov. P. O. Ekko.

RUOSNIEMEN KOULUSSA

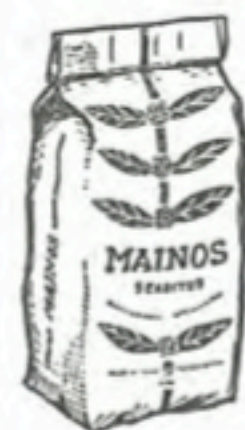
25. 12. klo 8 Joulukirkko, past. Y. Heinonen.

RAATHUONEEN EDESSÄ

31. 12. klo 24 Uudenvuoden vastaanotto, rov. M. A. Mustonen ym.

VÄINÖLÄN KIRKOSSA

30. 11. klo 10 Past. Paavo Tarna, Väinölän laulajat.
 7. 12. „ 18 Väinölän kirkkokuoron musiikki-ilta, rov. Matti A. Mustonen.
 25. 12. „ 8 Joulukirkko, past. Heikki Huhtala, Väinölän kirkkokuoro.
 26. 12. „ 10 Past. Aatos Laiho.

KAUPPAHUONEEN
KAHVI —
JOULUKAHVI

Joulun aineelliseen puoleen läheisesti liittyy hyvä kahvi — oikea joulukahvi. Yhä useammat suut Porissakin pitävät Kauppuhuoneen Kahvia parempana. Valitkaa siis Tekin oikein! MAINOS, vahva, hyvänmakuinen arkkikahvi 285:— pak. COLOMBIA, veraton vieraskahvi, 460:— pak.

PAAHTAA

KAUPPAHUONE
LIPSANEN
Auk. Lipsanen Oy. Pori

myyvät yksityiskaupat.

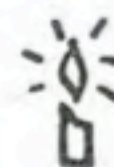
PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 1 (18)

TAMMIKUUN

1959

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Uusi vuosi 1959

Kun uusi vuosi alkaa, otetaan se kaikkialla vastaan jollakin erikoisella tavalla. Meidänkin kaupungillamme on omat vakiintuneet vuodenvaihdereperinteensä. Useimmissa kodeissa lie-nee omat tapansa siirtyä alkavaan vuoteen. Aina eivät ne ole siunauksen pyytämistä, vaan osoittavat, että tuossa kodissa palvellaan jotakin muuta herraa kuin Herraa. Mutta siellä, missä elämä otetaan vastuullisena, tunnetaan vastuuta myöskin uudesta vuodesta. Tällaisen mielen ilmauksia ovat ne hyvät päätökset, joilla vuotta tahdotaan alkaa. Vuosittaisesta kokemuksesta me tiedämme kuinka näiden päätösten käy; vain aniharvat niistä vievät muutokseen.

Eräässä uudenvuodenpäivän jumalanpalvelustekstissä on sanat: "Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärinte-kiä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta." (Jes. 55: 7). Ne sisältävät tyystin toi-

senlaisen neuvon vuoden alkamiseen. Me saatamme jopa leikitellä totuttuun tapaan noilla hyvillä päätöksillä tietoisina siitä, että ne ovat voimassa vain ensimmäisenä tammikuuta, sen jälkeen kaikki menee vanhaa latuaan. Näissä sanoissa annetaan neuvo, jota seuraamalla toteutuu sen tottelijan kohdalla virren 36 rukous: "Kulua, oi Jeesus, anna Autuaasti vuoden tään." Vuotemme ovat kuluneet ja tulevat kulumaan niinkuin tyyhimme ja tapamme on ollut. Toivomme sisim-mässämme kuitenkin, että ne kuluisivat autuaasti, niin että voisimme niistä kerran vastata. On hyljättävä oma tie, olipa se sitten viitoitettu rakkailla synneillä taikka vihatuilla synneillä taikka omilla mahdollisuuksilla. Tämä hylkääminen ei ole mitään epä-määräistä ponnistusta kaiken paran-tamiseen, jossa jäätäisiin kilvoituksen kestävyiden varaan. Hylkääminen tapahtuu silloin, kun luovutaan omista mahdollisuuksista ja paetaan Jumalan turviin. Hän ottaa ahdistetun ih-